

සංයුක්තනිකායෙ

සගාථවග්ගපාළී

10. යක්ඛසංයුක්තං

1. ඉන්දකවග්ගො

(12)

ආලවකසුක්තං

සංයුක්තනිකායෙ

සගාඵවග්ගපාළි

10. යක්ඛසංයුක්තං

1. ඉන්දකවග්ගො

12. ආලවකසුක්තං

246. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං භගවා ආලවීයං විහරති ආලවකස්සයක්ඛස්ස භවතො. අථ ඛො ආලවකො යක්ඛො යෙන භගවා තෙනුපසඬිකම්; උපසඬිකම්ත්වා භගවන්තං එතදවොච – “නික්ඛම, සමණා”ති. “සාධාචුසො”ති භගවා නික්ඛම්. “පවිස, සමණා”ති. “සාධාචුසො”ති භගවා පාවිසි. දුතියම්පි ඛො ආලවකො යක්ඛො භගවන්තං එතදවොච – “නික්ඛම, සමණා”ති. “සාධාචුසො”ති භගවා නික්ඛම්. “පවිස, සමණා”ති. “සාධාචුසො”ති භගවා පාවිසි. තතියම්පිඛො ආලවකො යක්ඛොභගවන්තං එතදවොච – “නික්ඛම, සමණා”ති. “සාධාචුසො”ති භගවානික්ඛම්. “පවිස, සමණා”ති. “සාධාචුසො”ති භගවා පාවිසි. චතුත්ථම්පි ඛො ආලවකොයක්ඛො භගවන්තං එතදවොච – “නික්ඛම, සමණා”ති. “න ඛවාහං, ආචුසො, නික්ඛම්ස්සාමි. යං තෙ කරණීයං තං කරොහී”ති. “පඤ්භං තං, සමණ, පුච්ඡිස්සාමි. සවෙ මෙ න ඛ්‍යාකරිස්සසි, විත්තං වා තෙ ඛිපිස්සාමි, හදයං වා තෙ ඵාලෙස්සාමි, පාදෙසු වා ගහෙත්වා පාරගඬිගාය ඛිපිස්සාමි”ති. “න ඛවාහං තං, ආචුසො, පස්සාමිසදෙවකෙ ලොකෙ සමාරකෙසඬුභ්මකෙ සස්සමණඛ්‍යාභ්මණියා පජායසදෙවමනුස්සාය, යො මෙ විත්තං වා ඛිපෙය්‍යා හදයං වා ඵාලෙය්‍යා, පාදෙසු වා ගහෙත්වාපාරගඬිගාය ඛිපෙය්‍යා. අපි ච ත්වං, ආචුසො, පුච්ඡ යදා කඬිඛසී”ති. අථ ඛො ආලවකො යක්ඛො භගවන්තං ගාථාය අජ්ඣහාසි.

“කිංසුධ විත්තං පුරිසස්ස සෙට්ඨං, කිංසු සුචිණ්ණංසුඛමාවහාති;
කිංසු භවෙ සාදුතරං රසානං, කථංජීවිං ජීවිතමාහුසෙට්ඨ”න්ති.

“සද්ධිධ විත්තං පුරිස්ස සෙට්ඨං, ධම්මො සුචිණ්ණොසුඛමාවහාති;

සච්චං භවෙ සාදුතරං රසානං, පඤ්ඤාජීවිං ජීවිතමාහුසෙට්ඨි”න්ති.

“කථංසු තරති ඔසං, කථංසු තරති අණ්ණවං;
කථංසු දුක්ඛං අච්චෙති, කථංසු පරිසුජ්ඣති”ති.

“සද්ධායතරති ඔසං, අප්පමාදෙන අණ්ණවං;
විරියෙන දුක්ඛං අච්චෙති, පඤ්ඤාය පරිසුජ්ඣති”ති.

“කථංසු ලභතෙ පඤ්ඤං, කථංසු වින්දතෙ ධනං;
කථංසු කිත්තිං පප්පොති, කථං මිත්තානි ගන්ථති;
අස්මා ලොකා පරං ලොකං, කථං පෙච්ච න සොචති”ති.

“සද්දහානො අරහතං, ධම්මං නිබ්බානපත්තියා;
සුස්සුසං ලභතෙ පඤ්ඤං, අප්පමත්තො විචක්ඛණො.

“පතිරුපකාරීධුරවා, උට්ඨාතා වින්දතෙධනං;
සච්චෙනකිත්තිං පප්පොති, දදං මිත්තානිගන්ථති;
අස්මා ලොකා පරං ලොකං, එවං පෙච්ච න සොචති.

“යස්සෙතෙ චතුරො ධම්මා, සද්ධස්ස සරමෙසිනො;
සච්චං දම්මො ධිති වාගො, ස චෙ පෙච්ච න සොචති.

“ඉඨිස අඤ්ඤෙපි පුච්ඡස්සු, පුචු සමණුඛාග්ගමණො;
යදි සච්චා දම්මා වාගා, ඛන්තාහි භියොධා විජ්ජති”ති.

“කථං නු දානි පුච්ඡෙයාං, පුචු සමණුඛාග්ගමණො;
සොහංඅජ්ජපජානාමි, යො අත්ථො සම්පරායිකො.

“අත්ථාය චත මෙ බුද්ධො, වාසායාලවිමාගමා;
සොහංඅජ්ජ පජානාමි, යත්ථ දින්නං මහජ්ඣලං.

“සො අහං විචරිස්සාමි, ගාමා ගාමං පුරා පුරං;
නමස්සමානො සම්බුද්ධං, ධම්මස්ස ච සුධම්මත”න්ති.

ආලවකපුත්තවණ්ණනා(අට්ඨකථා)

246. ද්වාදසමෙආලවීයන්ති ආලවීති තං රට්ඨමිපි නගරමිපි. තඤ්ච භවනං නගරස්සඅවිදුරෙ ගාචුතමත්තෙ යීතං. භගවා තත්ථ විහරන්තො තං නගරං උපනිස්සායආලවීයං විහරතීතිචුත්තො. ආලවකස්ස යක්ඛස්ස භවනෙති එත්ථ පන අයමනුපුබ්බිකථා – ආලවකො කිරරාජා විවිධනාටකූපභොගං ඡඩ්ඛෙත්වා චොරපට්ඨාහනත්ථං පට්ඨාජනිසෙධනත්ථං බ්‍යායාමකරණත්ථඤ්ච සත්තමෙ සත්තමෙ දිවසෙ මිගචං ගච්ඡන්තො එකදිවසං බලකායෙනසද්ධිං කතිකං අකාසි – “යස්ස පස්සෙන මිගො පලායති, තස්සෙව සො භාරො” ති. අථ තස්සෙව පස්සෙන මිගො පලායි, ජවසම්පන්නො රාජා ධනුං ගහෙත්වා පත්තිකොච තියොජනං තංමිගං අනුබන්ධි. එණිමිගා ච තියොජනවෙගා එව භොන්ති. අථ පරික්ඛීණජවං තං උදකං වියපවිසිත්වා යීතං වධිත්වා ද්විධා ඡෙත්වා අනත්ථිකොපි මංසෙන “නාසක්ඛි මිගංගහෙතු”න්ති අපවාදමොචනත්ථං කාඡෙනාදාය ආගච්ඡන්තො නගරස්සාවිදුරෙ බහලපත්තපලාසංමහානිග්‍රොධං දිස්වා පරිස්සම්චිනොදනත්ථං තස්ස මූලමුපගතො. තස්මිඤ්ච නිග්‍රොධෙආලවකො යක්ඛො මහාරාජසන්තිකා භවනං ලභිත්වා මජ්ඣන්තිකසමයෙ තස්ස රුක්ඛස්ස ඡායායච්චිට්ඨොකාසං පච්චියෙ පාණිනො බාදන්තො පට්ඨසති. සො තං දිස්වා බාදිතුං උපගතො. රාජාතෙන සද්ධිං කතිකං අකාසි – “මුඤ්ච මං, අහං තෙ දිවසෙ දිවසෙ මනුස්සඤ්චථාලිපාකඤ්ච පෙසෙස්සාමී” ති. යක්ඛො – “ත්ථං රාජුපභොගෙන පමන්තො න සරිස්සසී, අහං පන භවනං අනුපගතඤ්ච අනනුඤ්ඤාතඤ්ච බාදිතුං න ලභාමි, ස්වාහං භවන්තමිපිජීයෙයා”න්ති න මුඤ්චි. රාජා “යං දිවසං න පෙසෙමි, තං දිවසං මං ගහෙත්වාබාදා” ති අත්තානං අනුජානිත්වා තෙන මුත්තො නගරාහිමුඛො අගමාසි.

බලකායො මග්ගෙ බන්ධාවාරං බන්ධිත්වා යීතො රාජානං දිස්වා, “කිං, මහාරාජ, අයසමත්තභයා එවං කිලන්තොසී” ති? වදන්තො පච්චුග්ගන්ත්වාපට්ඨගහෙසී. රාජා තං පවත්තිං අනාරොචෙත්වා නගරං ගන්ත්වා කතපාතරාසො නගරගුත්තිකංආමන්තෙත්වා එතමත්ථං ආරොචෙසී. නගරගුත්තිකො – “කිං, දෙව, කාලපරිච්ඡෙදො කතො” ති ආහ?

න කතො භණෙති. දුට්ඨු කතං, දෙව, අමනුස්සා භිපරිච්ඡින්නමත්තමෙව ලභන්ති,
 අපරිච්ඡින්නෙ පන ජනපදස්සාධාධො භවිස්සති, හොතුදෙව, කිඤ්චාපි එවමකාසි,
 අප්පොස්සුක්කො ත්වං රජ්ජසුඛමනුභොහි, අභමෙත්ථකාතඛිඛං කරිස්සාමිති. සො
 කාලස්සෙව වුට්ඨාය ඛන්ධනාගාරද්වාරෙ යත්වා යෙ යෙවජ්ඣා හොන්ති, තෙ තෙ
 සන්ධාය “යො ජීවිතත්ථිකො, සො නික්ඛමතු” තිභණති. යො පයමං නික්ඛමති, තං
 ගෙහංනෙත්වාන්භාපෙත්වා හොපෙත්වා ච “ඉමං ටාලිපාකං යක්ඛස්ස දෙහී” ති පෙසෙති.
 තං රුක්ඛමුලංපට්ඨමත්තංයෙව යක්ඛො හෙරවං අත්තභාවං නිමිතින්වා මුලකන්දං
 විය ඛදි. යක්ඛානුභාවෙන කිර මනුස්සානං කෙසාදීති උපාදාය සකලසරීරං
 නවනීතපිණ්ඩං විය හොති, යක්ඛස්ස භත්තං ගාභාපෙතුං ගතපුරිසා තං දිස්වා භීතා
 යථාමිත්තං ආරොචෙසුං. තතොපභුති “රාජා වොරෙ ගහෙත්වා යක්ඛස්ස දෙහී” ති
 මනුස්සා වොරකම්මතො පටිවීරතා. තතොඅපරෙන සමයෙන නවවොරානං අභාවෙන
 පුරාණවොරානඤ්ච පරික්ඛයෙන ඛන්ධනාගාරානි සුඤ්ඤානිඅභෙසුං.

අථ නගරගුත්තිකො රඤ්ඤො ආරොචෙසි. රාජා අත්තනො ධනං
 නගරරච්ඡාසුජඩ්ධාපෙසි “අප්පෙව නාම කොචි ලොහෙන ගණ්භෙය්‍යා” ති. තං පාදෙනපි
 කොචි නච්ඡුපි. සො වොරෙ අලභන්තො අමච්චානං ආරොචෙසි. අමච්චා “කුලපට්ඨපාටියා
 එකමෙකං ඡිණ්ණකංපෙසෙම, සො පකතියාපි මච්චුපලෙච චත්තතී” ති ආභංසු. රාජා
 “අමභාකං පිතරං අමභාකංපිතාමභං පෙසෙතීති මනුස්සා ඛොභං කරිස්සන්ති, මා වො
 එතං රුච්චී” ති වාරෙසි. “තෙනහි, දෙව, දාරකං පෙසෙම උත්තානසෙය්‍යකං, තථාවිධස්ස
 හි ‘මාතා මෙ’ ති ‘පිතා මෙ’ තිසිනෙහො නත්ථී” ති ආභංසු. රාජා අනුජානි. තෙ තථා
 අකංසු. නගරෙ දාරකමාතරො ච දාරකෙගහෙත්වා ගඛිහිනියො ච පලායිත්වා පරජනපදෙ
 දාරකෙ සංවඩ්ඪෙත්වා ආනෙත්ති. එවංද්වාදස වස්සානි ගතානි.

තතො එකදිවසං සකලනගරං විචිනිත්වාඑකම්පිදාරකං අලභිත්වා අමච්චා රඤ්ඤො
 ආරොචෙසුං – “නත්ථී, දෙව, නගරෙ දාරකො යපෙත්වාඅන්තෙපුරෙ තච පුත්තං
 ආලවකකුමාර” ති. රාජා “යථා මම පුත්තො පියො, එවංසඛිඛලොකස්ස, අත්තනා පන
 පියතරං නත්ථී, ගච්ඡථ තම්පි දත්වා මම ජීවිතංරක්ඛථා” ති. තෙන ච සමයෙන
 ආලවකස්ස මාතා පුත්තං න්භාපෙත්වා මණ්ඩෙත්වාදුකුලවුම්ඛටකෙ කත්වා අභිකෙ
 සයාපෙත්වා නිසින්තා හොති. රාජපුරිසා රඤ්ඤො ආණායතත්ථ ගන්ත්වා
 විජ්ජලපන්තියා තස්සා සොලසන්තඤ්ච දෙවිසභස්සානං සද්ධිං ධාතියාතං ආදාය

පක්කම්සු, “ස්වෙ යක්ඛක්ඛො භවිස්සති” ති. තංදිවසඤ්ච භගවාපච්චුසසමයං පච්චුට්ඨායජෙනවනවිහාරෙ ගන්ධකුටියංමහාකරුණාසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං ඔලොකෙන්තො අද්දස ආලවකස්සකුමාරස්ස අනාගාමීඵලුප්පත්තියා උපනිස්සයං යක්ඛස්ස ච සොනාපත්තිඵලුප්පත්තියා, දෙසනාපරියොසානෙ ච චතුරාසීතිපාණසහස්සානං ධම්මවක්ඛුපටිලාභස්සාති. සො විහානායරත්තියා පුරිමභත්තකිච්චං කත්වා සුනිට්ඨිතපච්ඡාභත්තකිච්චොකාලපක්ඛුපොසඵදිවසෙ වත්තමානෙ ඔග්ගතෙ සුරියෙ එකො අදුනියො පත්තච්චරමාදායපාදමග්ගෙනෙව සාවත්ථිතො තිංස යොජනානිගන්ත්වා තස්සයක්ඛස්ස භවනං පාවිසී. තෙන චුත්තං “ආලවකස්ස යක්ඛස්ස භවනෙ” ති.

කිං පන භගවා යස්මිං නිග්‍රොධෙ ආලවකස්ස භවනං, තස්ස මූලෙවිහාසී, උදාහු භවනෙයෙවාති? භවනෙයෙව. යථෙව හි යක්ඛා අත්තනො භවනං පස්සන්ති, තථාභගවාසී. සො තත්ථ ගන්ත්වා භවනද්වාරෙ අට්ඨාසී. තදා ආලවකො හිමවන්තෙ යක්ඛසමාගමංගතො භොති. තතො ආලවකස්ස ද්වාරපාලො ගදුභො නාම යක්ඛො භගවන්තං උපසඬකමිත්වාචන්දිත්වා, “කිං, භන්තෙ, භගවා විකාලෙ ආගතො” ති ආහ. ආම, ගදුභ, ආගතොමිහි, සවෙනෙ අගරු, විහරෙය්‍යාමෙකරත්තං ආලවකස්ස භවනෙති. න මෙ, භන්තෙ, ගරු, අපිච ඛො සො යක්ඛො කක්ඛලො ඵරුසො, මාතාපිතූනමිපි අභිවාදනාදීනි න කරොති, මාරුච්චි භගවතො ඉධ වාසොති. ජානාමි, ගදුභ, තස්ස සභාවං, න කොචි මමන්තරායොභවිස්සති. සවෙ තෙ අගරු, විහරෙය්‍යාමෙකරත්තන්ති.

දුතියමිපි ගදුභො යක්ඛො භගවන්තං එතදවොච – “අග්ගිතත්තකපාලසදිසො, භන්තෙ, ආලවකො, මාතාපිතරොති වා සමණුබ්‍රාහ්මණාති වාධම්මොති වා න ජානාති, ඉධාගතානං පන විත්තක්ඛෙපමිපි කරොති, හදයමිපි ඵාලෙති, පාදෙපි ගභෙන්වා පරසමුද්දං වා පරචක්කවාලං වා බිපති” ති. දුතියමිපි භගවා ආහ – “ජානාමි, ගදුභ, සවෙපි තෙ අගරු, විහරෙය්‍යාමෙකරත්ත” ති. න මෙ, භන්තෙ, ගරු, අපිච ඛො සො යක්ඛො අත්තනො අනාරොචෙත්වා අනුජානන්තං මං ජීවිතාපි වොරොපෙය්‍ය, ආරොචෙමි, භන්තෙ, තස්සාති. යථාසුඛං, ගදුභ, ආරොචෙහීති. “තෙනහි, භන්තෙ, ත්වමෙව ජානාහී” ති භගවන්තං අභිවාදෙත්වා හිමවන්තාහිමුඛො පක්කාමි.භවනද්වාරමිපි සයමෙව භගවතො විචරමදාසී. භගවා අත්තොභවනං පවිසිත්වා යත්ථඅභිලක්ඛිතෙසු මඬගලදිවසාදිසු නිසිදිත්වා ආලවකො සිරිං අනුභොති, තස්මිංයෙවදිඛිඛරතනමයෙ

පල්ලඬකෙ නිසිදිත්වා සුවණ්ණාහං මුඤ්චි. තං දිස්වා යක්ඛස්සඉත්ථියො ආගන්ත්වා
හගවන්තං වන්දිත්වා සම්පරිවාරෙත්වා නිසිදිංසු. හගවා “පුබ්බෙ තුම්භෙ දානං දත්වා සීලං
සමාදිසිත්වා පුජනෙය්‍යං පුජෙත්වා ඉමංසම්පත්තිං පත්තා, ඉදානිපි තට්ඨ කරොථ, මා
අඤ්ඤමඤ්ඤං ඉස්සාමච්ඡරියාහිභූතාවිහරථා” තිආදිනා නයෙන තාසං

පකිණ්ණකධම්මකථං කට්ඨෙ. තා හගවතො මධුරනිග්ගෙසං සුත්වාසාධුකාරසහස්සානි
දත්වා හගවන්තං සම්පරිවාරෙත්වා නිසිදිංසුයෙව. ගදුභොපිහිමවන්තං ගන්ත්වා
ආලවකස්සාරොවෙසි – “යග්ගෙ, මාරිස, ජානෙය්‍යාසි විමානෙ තෙ හගවා
නිසිත්තො” ති. සො ගදුභස්ස සඤ්ඤං අකාසි “තුණ්භීභොහි, ගන්ත්වා කත්තඛ්ඛං
කරිස්සාමි” ති. පුරිසමානෙන කිර ලජ්ජිතො අභොසි, තස්මා “මා කොචි පරිසමජ්ඣෙ
සුඤ්ඤායා” ති ඵ්චමකාසි.

තදා සාතාගිරහෙමවතා හගවන්තං ජෙනවනෙයෙව වන්දිත්වා
“යක්ඛස්මාගමංගමිස්සාමා” ති සපරිවාරා නානායානෙහිආකාසෙන ගච්ඡන්ති. ආකාසෙව
යක්ඛානං සබ්බත්ථ මග්ගො නත්ථි, ආකාසට්ඨානි විමානානි
පරිහරිත්වාමග්ගට්ඨානෙතෙව මග්ගො භොති. ආලවකස්ස පන විමානං භූමට්ඨං
සුගුත්තංපාකාරපරික්ඛිත්තං සුසංවිහිතද්වාරඅට්ඨාලකගොපුරං උපරි
කංසජාලසඤ්ජන්තංමඤ්ජුස්සදිසං තියොජනං උබ්බෙධෙන, තස්ස උපරි මග්ගො භොති.
තෙ තං පදෙසමාගමිමගන්තුං නාසක්ඛිංසු. බුද්ධානං හි නිසිත්තොකාසස්ස උපරිභාගෙන
යාව හවග්ගා කොචිගන්තුං න සක්කොති. තෙ “කිමිද” ති? ආවජ්ජෙත්වා හගවන්තං
දිස්වා ආකාසෙබ්බිත්තලෙඩ්ඛි විය ඔරුස්භ වන්දිත්වා ධම්මං සුත්වා පදක්ඛිණං කත්වා,
“යක්ඛස්මාගමං ගච්ඡාම හගවා” ති තිණි වත්ථුනි පසංසන්තා යක්ඛස්මාගමං අගමංසු.
ආලවකොතෙ දිස්වා, “ඉධ නිසිද්ථා” ති පටික්කමම ඔකාසමදාසි. තෙ ආලවකස්ස
නිවෙදෙසුං – “ලාභා තෙ, ආලවක, යස්ස තෙ හවනෙ හගවා විහරති, ගච්ඡාචුසො,
හගවන්තංපයිරුපාසස්සු” ති. ඵ්චං හගවා හවනෙයෙව විහාසි, න යස්මිං
නිග්‍රොධෙආලවකස්ස හවනං, තස්ස මුලෙති. තෙන චුත්තං – “ඵකං සමයං
හගවාආලවියං විහරති ආලවකස්ස යක්ඛස්ස හවනෙ” ති.

අථ ඛො ආලවකො...පෙ.... ඵ්චදවොච – “නික්ඛම, සමණා” ති කස්මා පනායං
ඵ්චදවොච? රොසෙතුකාමතාය. තත්‍රෙවං ආදිතො පභුතිසම්ඛන්ධො වෙදිතඛ්ඛො – අයං
හි යස්මා අස්සද්ධස්ස සද්ධාකථා දුක්කථා භොතිදුස්සිලාදිනං සීලාදිකථා විය, තස්මා

තෙසං යක්ඛානං සන්තිකා භගවතො පසංසංසුත්වායෙව අග්ගිමිහි
පක්ඛිත්තලොණසක්ඛරා විය අබ්භන්තරෙ කොපෙන තට්ඨවායමානභද්දොහුත්වා “කො
සො භගවා නාම, යො මම භවනං පච්චියො”ති ආහ. තෙ අහංසු – “න ත්වං, ආචුසො,
ජානාසි භගවන්තං අම්භාකං සත්ථාරං, යො තුසිතභවතෙ ධීතො
පඤ්චමභාවිලොකිතංවිලොකෙත්වා”ති ආදිනා නයෙන යාව ධම්මවක්කපවත්තනා
කථෙත්තා පටිසන්ධිආදීසුද්වත්තිංස පුබ්බනිමිත්තානි වත්වා, “ඉමානිපි ත්වං, ආචුසො,
අච්ඡරියානිනාද්දසා”ති? වොදෙසුං. සො දිස්වාපි කොධවසෙන “නාද්දස”න්ති ආහ.
ආචුසො ආලවක, පස්සෙය්‍යාසි වා ත්වං, න වා, කො තයා අත්ථො පස්සතා වා
අපස්සතාවා? කිං ත්වං කරිස්සසිඅම්භාකං සත්ථුනො, යො ත්වං තං උපනිධාය
වලක්කකුධ-මභාඋසභසමීපෙ තද්දහුජාතවච්ඡකො විය, තිධාපහිත්තමත්තවාරණසමීපෙ
හිඬකපොතකො විය, භාසුරවිලම්බිතකෙසරසොහිතක්ඛන්ධස්සමගරඤ්ඤො සමීපෙ
ජරසිඬගාලො විය,
දියඬිඬයොජනසතපවඬිඬකායසුපණ්ණරාජසමීපෙජිත්තපක්ඛකාකපොතකො විය
බායසි, ගච්ඡ යං තෙ කරණියං, තං කරොහීති. එවං චුත්තෙදුට්ඨො ආලවකො උට්ඨහිත්වා
මනොසිලාතලෙ වාමපාදෙන ධත්වා – “පස්සථ දානි තුම්භාකංවා සත්ථා මහානුභාවො,
අහං වා”ති දක්ඛිණපාදෙන සට්ඨියොජනමත්තං කෙලාසපබ්බතකුටංඅක්කමි. තං
අයොකුටපභටො විය නිද්ධන්තඅයොපිණ්ඩො පපටිකායො මුඤ්චි, සො තත්ථුධත්වා,
“අහං ආලවකො”ති උග්ගොසෙසි. සකලජම්බුදීපං සද්දො එරි.

වත්තාරො කීර සද්දාසකලජම්බුදීපෙසුගිංසු – යඤ්ච පුණ්ණකො යක්ඛසෙනාපති
ධනඤ්ජයකොරබ්‍යරාජානං ජුතං ජිනිත්වාඅස්ථොටෙත්වා “අහං ජිනි”න්ති උග්ගොසෙසි;
යඤ්ච සක්කො දෙවානමිත්දොකස්සපභගවතො සාසනෙ ඔසක්කන්තෙ
විස්සකම්මදෙවපුත්තං සුනඛං කරිත්වා – “අහංපාපහික්ඛු වපාපහික්ඛුනියො ව උපාසකෙ
ව උපාසිකායො ව සබ්බෙව වඅධම්මවාදිනො බාදාමි”ති උග්ගොසොපෙසි; යඤ්ච
කුසජාතකෙ පභාවතිහෙතු සත්තහි රාජුහිනගරෙ උපරුද්ධෙ පභාවතිං අත්තනා සභ
හත්ථික්ඛන්ධෙ ආරොපෙත්වා නගරා නික්ඛමිම – “අහං සිහස්සරමභාකුසරාජා”ති
මහාපුරිසො උග්ගොසෙසි; යඤ්ච කෙලාසමුද්ධනි ධත්වාආලවකොති. තදා හි
සකලජම්බුදීපෙ ද්වාරෙ ධත්වා උග්ගොසිතසදිසං අභොසි.තියොජනසභස්සවිත්ථතො ව
හිමවාපි සඬකමිපි යක්ඛස්සානුභාවෙන.

සොවාතමණ්ඩලංසමුට්ඨාපෙසි - “එතෙනෙවසමණං පලාපෙස්සාමී”ති. තෙ
පුරත්ථිමාදිහෙදා වාතාසමුට්ඨහිත්වා
අඬිඬියොජනසොජනද්වියොජනනියොජනජපමාණානි පබ්බතකුටානි
පදාලෙත්ථාවනගච්ඡරුක්ඛාදීනි උමමුලං කත්වා, ආලවිනගරං පක්ඛන්තා
ජිණ්ණහත්ථිසාලාදීනිවුණ්ණෙන්තා ඡදනිට්ඨකා ආකාසෙ විධමෙන්තා. හගවා “මා
කස්සච උපරොධො හොතු”තිඅධිට්ඨාසි. තෙ වාතා දසබලං පත්වා චීවරකණ්ණමත්තමපි
වාලෙතුං නාසක්ඛිංසු. තතොමභාවස්සංසමුට්ඨාපෙසි. “උදකෙන අජ්ඣොත්ථරිත්වා
සමණංමා රෙස්සාමී”ති. තස්සානුභාවෙන උපරුපරි සතපටලසහස්සපටලාදිහෙදා
වලාහකා උට්ඨහිත්වාපවස්සිංසු. වුට්ඨිධාරාවෙගෙන පථවී ඡද්දා අහොසි. වනරුක්ඛාදීනං
උපරි මහොසොආගන්ත්වා දසබලස්ස චීවරෙ උස්සාවඛිත්ථුමත්තමපි තෙමෙතුං නාසක්ඛි.
තතොපාසාණවස්සංසමුට්ඨාපෙසි. මහන්තානි මහන්තානි
පබ්බතකුටානිධුමායන්තානිපජ්ජලන්තානි ආකාසෙනාගන්ත්වා දසබලං
පත්වාදිබ්බමාලාගුළානි සම්පජ්ජිංසු. තතොපහරණවස්සංසමුට්ඨාපෙසි.
එකතොධාරාඋහතොධාරාඅසිසත්තිචුරජපාදයො ධුමායන්තා
පජ්ජලන්තාආකාසෙනාගන්ත්වා දසබලං පත්වා දිබ්බපුජ්ථානි අහෙසුං.
තතොඅඬිගාරවස්සංසමුට්ඨාපෙසි. කිංසුක වණ්ණො අඬිගාරාආකාසෙනාගන්ත්වා
දසබලස්ස පාදමුලෙ දිබ්බපුජ්ථානි හුත්වා විකීරයිංසු. තතොකුක්කුලවස්සංසමුට්ඨාපෙසි.
අච්චුණ්හා කුක්කුලාආකාසෙනාගන්ත්වා දසබලස්ස පාදමුලෙ වන්දනවුණ්ණං හුත්වා
නිපතිංසු. තතොවාලිකවස්සංසමුට්ඨාපෙසි. අතිසුඛුමවාලිකා ධුමායන්තා
පජ්ජලන්තාආකාසෙනාගන්ත්වා දසබලස්ස පාදමුලෙ දිබ්බපුජ්ථානි හුත්වා නිපතිංසු.
තතොකලලවස්සංසමුට්ඨාපෙසි. තං කලලවස්සං ධුමායන්තං
පජ්ජලන්තංආකාසෙනාගන්ත්වා දසබලස්ස පාදමුලෙ දිබ්බගන්ධං හුත්වා නිපති.
තතොඅන්ධකාරංසමුට්ඨාපෙසි “හිංසෙන්වා සමණංපලාපෙස්සාමී”ති. තං
චතුරඬිගසමන්තාගතං අන්ධකාරසදිසං හුත්වා දසබලං පත්වාසුරියජ්ජහාවිහතමිව
අන්ධකාරං අන්තරධාසි.

එවං යක්ඛො ඉමාහි

නවහිවාතවස්සපාසාණපහරණඬිගාරකුක්කුලවාලිකකලලන්ධකාරවුට්ඨිහිගචන්තං
පලාපෙතුං අසක්කොන්තො
නානාවිධපහරණහත්ථායඅනෙකජ්ජකාරරුපහුනගණසමාකුලාය චතුරඬිගිනියා සෙනාය

සයමෙව හගවන්තං අභිගතො. තෙ භූතගණාඅනෙකජපකාරෙ විකාරෙ කත්වා “ගණ්භථ
 හනථා” ති හගවතො උපරි ආගච්ඡන්තා විය හොන්ති. අපිව ඛො නිද්ධන්තලොභපිණ්ඩං
 විය මක්ඛිකා, හගවන්තං අල්ලීයිතුං අසමත්ථාවඅහෙසුං. එවං සන්තෙපි යථා
 ඛොධිමණ්ඛෙ මාරො ආගතවෙලායමෙව නිවත්තො, තථාඅනිවත්තෙන්වා
 උපධිසරත්තිමත්තං බ්‍යාකුලමකංසු. එවං

උපධිසරත්තිමත්තංඅනෙකජපකාරවිහිංසනකදස්සනෙනපි හගවන්තං වාලෙතුං
 අසක්කොන්තො ආලවකො චින්තෙසි – “යංනුනාහං කෙනවි අජෙයාං දුස්සාවුධං
 මුඤ්ඤෙය්‍ය” න්ති.

වත්තාරි කිර ආවුධානිලොකෙ සෙට්ඨානි – සක්කස්ස වජිරාවුධං, වෙස්සවණස්ස
 ගදාවුධං, යමස්ස නයනාවුධං, ආලවකස්සදුස්සාවුධන්ති. යදි හි සක්කො දුට්ඨො
 වජිරාවුධං සිනෙරුමත්ථකෙ පහරෙය්‍ය, අට්ඨසට්ඨිසහස්සාධිකයොජනසතසහස්සං
 විනිවිජ්ඣන්තවා හෙට්ඨතො ගච්ඡෙය්‍ය. වෙස්සවණෙන කුජ්ඣනකාලෙ විස්සජ්ජිතං
 ගදාවුධං බහුතං යක්ඛසහස්සානං සීසං පාතෙන්වාපුන හත්ථපාසං ආගන්ත්වා තිට්ඨති.
 යමෙන දුට්ඨෙන නයනාවුධෙන ඔලොකිතමත්තෙ අනෙකානිකුම්භණ්ඩසහස්සානි
 තත්තකපාලෙ තිලා විය ඵරන්තානි විනස්සන්ති. ආලවකො දුට්ඨොසවෙ ආකාසෙ
 දුස්සාවුධං මුඤ්ඤෙය්‍ය, ද්වාදස වස්සානි දෙවො න වස්සෙය්‍ය. සවෙපථවියං මුඤ්ඤෙය්‍ය.
 සබ්බරුක්ඛතිණාදීනි සුස්සිත්වාද්වාදසවස්සන්තරෙ න පුන විරුහෙය්‍යුං. සවෙ
 සමුද්දෙමුඤ්ඤෙය්‍ය, තත්තකපාලෙ උදකඛන්දු විය සබ්බමුදකං සුස්සෙය්‍ය. සවෙ
 සිනෙරුසදිසෙපිපබ්බතෙ මුඤ්ඤෙය්‍ය, ඛණ්ඩාඛණ්ඩං හුත්වා විකිරෙය්‍ය. සො එවං
 මහානුභාවංදුස්සාවුධං උත්තරිසාටකං මුඤ්ඤිත්වා අග්ගහෙසි.
 යෙභුයොනදසසහස්සිලොකධාතුදෙවතා වෙගෙන සන්තිපතිංසු “අජ්ජහගවා ආලවකං
 දමෙස්සති, තත්ථ ධම්මං සොස්සාමා” තියුද්ධදස්සනකාමාපි දෙවතා සන්තිපතිංසු. එවං
 සකලම්පි ආකාසං දෙවතාහිපරිපුණ්ණමහොසි.

අථ ආලවකො හගවතො සමීපෙ උපරුපරි විචරිත්වා වත්ථාවුධං මුඤ්ඤි.
 තංඅසනිවිචක්කං විය ආකාසෙ හෙරවසද්දං කරොන්තං දුමායන්තං පජ්ජලන්තං
 හගවන්තංපත්වා යක්ඛමානමද්දන්තත්ථං පාදපුඤ්ඡනවොලං හුත්වා පාදමුලෙ නිපති.
 ආලවකො තංදිස්වා ඡින්තවිසාණො විය උසහො උද්ධතදායො විය සජ්ජො නිත්තෙජො
 නිම්මදොනිපතිතමානද්ධජො හුත්වා චින්තෙසි – “දුස්සාවුධම්පි මෙ සමණං නාහිහොසි.

කිං නුබො කාරණ” නීති? “ඉදං කාරණං, මෙත්තාවිභාරයුත්තො සමණො, හන්ද නං රොසෙත්වාමෙත්තාය විශොජෙමී” ති ඉමිනා සම්බන්ධෙනෙතං වුත්තං – අථ බො ආලවකො යක්ඛො යෙනහගවා...පෙ.... නික්ඛම සමණාති. තත්ථායමධිජ්ජායො – කස්මා මයා අනනුඤ්ඤාතො මම භවනංපටිසිත්වා සරසාමිකො විය ඉත්ථාගාරස්ස මජ්ඣෙකං නිසිත්තොසි? අනනුයුත්තමෙතං සමණස්සයදිදං අදිත්තපරිභොගො ඉත්ථිසංසග්ගො ච? තස්මා යදි ත්වං සමණධම්මෙ ධීතො, නික්ඛමසමණාති. එකෙ පන – “එතාති අඤ්ඤාති ච ඵරුසවචනාති වත්වා එවායං එතදවොවා” තිහණන්ති.

අථ හගවා – “යස්මා ඵද්ධො පටිඵද්ධිභාවෙන විනෙතුං න සක්කා, සොභි පටිඵද්ධිභාවෙ කසිරමානෙ, සෙය්‍යථාපි චණ්ඩස්ස කුක්කුරස්ස නාසාය පිත්තංභින්දෙය්‍ය, සො භියොසොමත්තාය චණ්ඩතරො අස්ස, එවං ඵද්ධතරො හොති, මුදුනා පන සොසක්කා විනෙතු” නීති ඤත්වා, සාධාචුසොති පියවචනෙන තස්සවචනං සම්පට්ඨිත්වා නික්ඛමි. තෙන වුත්තංසාධාචුසොති හගවානික්ඛමීති.

තතො ආලවකො – “සුඛිඛවො චතායං සමණො එකවචනෙනෙව නික්ඛන්තො, එවංනාම නික්ඛමෙතුං සුඛං සමණං අකාරණෙනෙවාහං සකලරත්තිං යුද්ධෙන අඛිභුය්‍යාසි” නීතිමුදුචිත්තො හුත්වා පුන වින්තෙසි – “ඉදානිපි න සක්කා ජානිතුං, කිං නු බොසුඛිඛවතාය නික්ඛන්තො උදාහු කොධතො. හන්දාහංවිමංසාමී” ති. තතොපටිස, සමණාති ආහ. අථසුඛිඛවොති මුදුභුතචිත්තවචත්ථානකරණත්ථං පුන පියවචනං වදන්තොසාධාචුසොති හගවාපාවිසි. ආලවකො පුනජ්ජුනංතමෙව සුඛිඛවභාවං විමංසන්තො දුතියමිපි තතියමිපිනික්ඛමපටිසාති ආහ. හගවාපි තථා අකාසි. යදි න කරෙය්‍ය, පකතියාපි ඵද්ධියක්ඛස්සචිත්තං ඵද්ධතරං හුත්වා ධම්මකථාය භාජනං න භවෙය්‍ය. තස්මා යථා නාම මාතා රොදන්තංපුත්තකං යං සො ඉච්ඡති, තං දත්වා වා කත්වා වා සඤ්ඤාපෙසි තථා හගවා කිලෙසරොදනෙනරොදන්තං යක්ඛං සඤ්ඤාපෙතුං යං සො භණති, තං අකාසි. යථා ච ධාතී ඵඤ්ඤං අපිචන්තංදාරකං කිඤ්චි දත්වා උපලාලෙත්වා පායෙති, තථා හගවා යක්ඛං ලොකුත්තරධම්මඛීරංපායෙතුං තස්ස පත්ථිතවචනකරණෙන උපලාලෙත්තො එවමකාසි. යථා ච පුරිසො ලාබුමිභිවතුමධුරං පුරෙතුකාමො තස්සඛිහන්තරං සොධෙති, එවං හගවා යක්ඛස්ස විත්තෙලොකුත්තරවතුමධුරං පුරෙතුකාමො තස්සඛිහන්තරෙ කොධමලං සොධෙතුං යාව තතියංනික්ඛමනපටිසනං අකාසි.

අප ආලවකො “සුඛබවො අයං සමණො ‘නික්ඛමා’ති වුත්තො නික්ඛමති, ‘පවිසා’ති වුත්තො පවිසති. යංනුනාහං ඉමං සමණං එවමෙව සකලරත්තිං කිලමෙත්වා පාදෙගහෙත්වා පාරගඤ්චාය බ්වෙය්‍යා”න්ති? පාපකං චිත්තං උප්පාදෙත්වා චතුත්ථවාරං ආහනික්ඛම, සමණාති. තං ඤත්වා භගවාන බ්වාහංතන්ති ආහ. එවං වා වුත්තෙ තදුත්තරිකරණීයං පරියෙසමානො පඤ්ඤං පුච්ඡිතබ්බංමඤ්ඤිස්සති. තං ධම්මකථාය මුඛං භවිස්සතිති ඤත්වා, න බ්වාහංතන්ති ආහ. තත්ථන-ඉති පටික්ඛෙපෙ.බොති අවධාරණෙ.අහන්ති අත්තනිදස්සනං.තන්ති හෙතුවචනං. තෙනෙවෙත්ථ “යස්මා ත්වං එවං චිත්තෙසි, තස්මා අහං, ආචුසො, නෙව නික්ඛමිස්සාමි, යං තෙ කරණීයං, තං කරොහී”ති එවමත්ථොදට්ඨබ්බො.

තතො ආලවකො යස්මා පුබ්බෙපි ආකාසෙන ගමනවෙලාය – “කිං නු බො එතංසුවණ්ණවිමානං, උදාහු රජතමණ්ණවිමානානං අඤ්ඤතරං, හන්ද නං පස්සාමා”ති එවං අත්තනොවිමානං ආගතෙ ඉද්ධිමන්තෙ තාපසපරිබ්බාජකෙ පඤ්ඤං පුච්ඡිත්වා විස්සජ්ජෙතුංඅසක්කොන්තෙ චිත්තක්ඛෙපාදීහි විහෙයෙති, තස්මා භගවන්තමිපිතථා විහෙයෙස්සාමිති මඤ්ඤමානොපඤ්ඤං තන්තිආදිමාහ.

කුතො පනස්ස පඤ්ඤාති? තස්ස කිර මාතාපිතරොකස්සපං භගවන්තං පයිරුපාසිත්වා අට්ඨපඤ්ඤෙ සහවිස්සජ්ජනෙන උග්ගහෙසුං. තෙ දහරකාලෙ ආලවකං පරියාපුණාපෙසුං; සො කාලච්චයෙනවිස්සජ්ජනං සම්මුස්සි. තතො “ඉමෙ පඤ්ඤාපි මා විනස්සන්තු”ති සුවණ්ණපට්ඨෙජාතිහිඬ්භුලකෙන ලෙඛාපෙත්වා විමානෙ නික්ඛිපි. එවමෙන පුට්ඨපඤ්ඤා බුද්ධවිසයාවහොන්ති. භගවා තං සුත්වා යස්මා බුද්ධානං පරිච්චන්තලාහන්තරායො වාජීවිතන්තරායො වා සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණාමජ්ජහාදිපට්ඨානො වා න සක්කා කෙනවි කාතුං, තස්මා නං ලොකෙ අසාධාරණං බුද්ධානුභාවං දස්සෙන්තොන බ්වාහං තං, ආචුසො, පස්සාමි සදෙවකෙ ලොකෙතිආදිමාහ.

එවං භගවා තස්ස බාධනචිත්තං පට්ඨෙසධෙත්වා පඤ්ඤාපුච්ඡනෙ උප්පාහං ජනෙත්තො ආහඅපිච ත්වං, ආචුසො, පුච්ඡ, යදාකඬ්ඛිති. තස්සත්ථො – පුච්ඡ, යදි ආකාඬ්ඛිසි, න මෙ පඤ්ඤාවිස්සජ්ජනෙහාරො අත්ථි. අප්ථ වා පුච්ඡ, යං ආකඬ්ඛිසි. සබ්බං තෙ විස්සජ්ජෙස්සාමිතිසබ්බඤ්ඤාපවාරණං පවාරෙසි අසාධාරණං

පව්වෙකබුද්ධඅග්ගසාවකමහාසාවකෙහි. එවං භගවතොසබ්බඤ්ඤපචාරණාය පචාරිතායඅපු බො ආලවකො යක්බො භගවන්තං ගාථායඅප්ඤ්ඤාසි.

තත්ථකිං සුධ විත්තන්ති, කිං සු ඉධවිත්තං. විත්තන්ති ධනං. තං හි ජිතිසඬ්ඛාතං විත්තිංකරොති, තස්මා “විත්ත”න්ති වුවවති. සුචිණ්ණන්තිසුකතං. සුඛන්ති කායිකවෙතසිකං සාතං. ආවහාතීති ආවහති ආනෙති දෙනි අප්පෙති. භවෙ-ඉති දළ්භත්ථෙ නිපාතො. සාදුතරන්තිඅතිසයෙන සාදු. “සාධුතර”න්තිපි පායො. රසානන්තිරසසඤ්ඤතානං ධම්මානං. කථන්ති කෙන පකාරෙන. කථංජීවිතොජීවිතංකථංජීවිංජීවිතං. ගාථාබන්ධසුඛත්ථං පන සානුනාසිකංවුවවති. කථංජීවිං ජීවතන්ති වා පායො, තස්ස “ජීවන්තානංකථංජීවි”න්ති අත්ථො. එවං ඉමාය ගාථාය “කිං සු ඉධ ලොකෙ පුරිසස්ස විත්තංසෙට්ඨං? කිං සු සුචිණ්ණං සුඛමාවහාති? කිං රසානං සාදුතරං? කථංජීවිං ජීවිතංසෙට්ඨමාහු”ති? ඉමෙ වත්තාරො පඤ්ඤෙ පුච්ඡි.

අප්පස භගවා කස්සපදසබලෙන විස්සජ්ජිතනායෙනෙව විස්සජ්ජෙන්තොඉමං ගාථමාහසද්ධිධ විත්තන්ති. තත්ථ යථාහිරඤ්ඤසුචණ්ණාදි විත්තං උපහොගසුඛංආවහති, බුජ්ජිපාසාදිදුක්ඛං පට්ඨාහති, දාලිද්දියං වූපසමෙති, මුත්තාදිරතනපට්ඨාහහෙතුහොති, ලොකසන්තතිඤ්ඤ ආවහති, එවං ලොකියලොකුත්තරා සද්ධාපි යථාසම්භවංලොකියලොකුත්තරං විපාකං සුඛමාවහති, සද්ධාධුරෙන පට්ඨන්තානං ජාතිජරාදිදුක්ඛංපට්ඨාහති, ගුණදාලිද්දියං වූපසමෙති, සතිසම්බොජ්ඤ්ඤාදිරතනපට්ඨාහහෙතු හොති.

“සද්ධොසිලෙන සම්පන්නො, යසොහොගසමජ්ජිතො; යං යං පදෙසං භජති, තත්ථ තත්ථෙව පුජිතො”ති. (ධ. ප. 303) –

වචනතො ලොකසන්තතිඤ්ඤ ආවහතීති කත්වා “විත්ත”න්ති වුත්තං. යස්මා පන තෙසං සද්ධාවිත්තං අනුගාමිකං අනඤ්ඤසාධාරණං සබ්බසම්පත්තිහෙතු, ලොකියස්ස හිරඤ්ඤසුචණ්ණාදිවිත්තස්සාපි නිදානං. සද්ධොයෙව හි දානාදීනි පුඤ්ඤානිකත්වා විත්තං අධිගච්ඡති, අස්සද්ධස්ස පන විත්තං යාවදෙව අනත්ථාය හොති, තස්මාසෙට්ඨන්ති වුත්තං. පුරිසස්සාතිඋක්කට්ඨපට්ඨිච්ඡෙදදෙසනා. තස්මා න කෙවලං පුරිසස්ස, ඉත්ථිආදීනම්පිසද්ධාවිත්තමෙව සෙට්ඨන්ති වෙදිතබ්බං.

ධම්මොති දසකුසලධම්මො, දානසීලභාවනාධම්මො වා.සුචිණ්ණොති සුකතො සුවරිතො.සුඛමාවහතීති සොණසෙට්ඨිපුත්තරට්ඨපාලාදීනං විය මනුස්සසුඛං, සක්කාදීනං විය දිබ්බසුඛං, පරියොසානෙ මහාපදුමාදීනං විය නිබ්බානසුඛඤ්ච ආවහති.

සච්චන්ති අයං සච්චසද්දො අනෙකෙසුඅත්ථෙසු දිස්සති. සෙයාටීදං – “සච්චං හණෙන කුජ්ඣෙයා” තිආදීසු (ධ. ප. 224) වාචාසච්චෙ. “සච්චෙ ධීතා සමණබ්‍රාහ්මණොවා” තිආදීසු (ජා. 2.21.433) විරතිසච්චෙ. “කස්මා නු සච්චානි වදන්ති නානා, පවාදියාසෙ කුසලා වදානා” තිආදීසු (සු. නි. 891) දිට්ඨිසච්චෙ. “චත්තාරිමානි, හික්ඛෙවෙ, බ්‍රාහ්මණසච්චානී” තිආදීසු (අ. නි. 4.185) බ්‍රාහ්මණසච්චෙ. “එකං හිසච්චං න දුතියමත්ථී” තිආදීසු (සු. නි. 890; මහානි. 119) පරමත්ථසච්චෙ. “චතුන්තං සච්චානං කති කුසලා” තිආදීසු (විහ. 216) අරියසච්චෙ. ඉධ පනපරමත්ථසච්චං නිබ්බානං විරතිසච්චඤ්ච අබ්‍හන්තරං කත්වාචාචාසච්චං අධිජ්ජෙතං, යස්සානුභාවෙන උදකාදීනි වසෙ වත්තෙන්ති, ජාතිජරාමරණපාරං තරන්ති. යථාහ –

“සච්චෙන වාචෙනුදකම්භි ධාවති,
විසම්පි සච්චෙන හනන්ති පණ්ඩිතා;
සච්චෙන දෙවො ථනයං පවස්සති,
සච්චෙ ධීතා නිබ්බුතීං පත්ථයන්ති.

“යෙකෙච්චෙම අත්ථී රසා පථබ්‍යා,
සච්චං තෙසං සාදුතරං රසානං;
සච්චෙ ධීතා සමණබ්‍රාහ්මණො ව,
තරන්ති ජාතිමරණස්ස පාර”න්ති. (ජා. 2.21.433);

සාදුතරන්ති මධුරතරං පණීතතරං.රසානන්ති යෙ ඉමෙ “මූලරසො ඛන්ධරසො” තිආදීනා (ධ. ස. 628-630) නයෙන සායනීයධම්මා, යෙච්චෙම “අනුජානාමි, හික්ඛෙවෙ, සබ්බං ඵලරසං (මහාව. 300), අරසරුපො හවං ගොතමො, යෙ තෙ, බ්‍රාහ්මණ, රුපරසා සද්දරසා (පාරා. 3; අ. නි. 8.11), අනාපත්ති රසරසෙ (පාවි. 605-611), අයං ධම්මචිනයො එකරසො විමුත්තිරසො (චූළව. 385; අ. නි. 8.19), භාගී වා හගවා අත්ථරසස්ස ධම්මරසස්සා” තිආදීනා (මහානි. 149) නයෙනරුපාචාරරසුපවජ්ජා අවසෙසා බ්‍යඤ්ජනාදයො “ධම්මරසා” ති වූච්චන්ති. තෙසං රසානං සච්චං හචෙ සාදුතරං සච්චමෙච

සාදුනරං. සාධුනරං වා, සෙට්ඨනරං, උත්තමනරං. මූලරසාදයො හි සර්වමුපබ්බහෙන්ති,
 සංකිලෙසිකඤ්චසුඛමාවහන්ති. සච්චරසෙ විරතිසච්චවාචාසච්චරසා සමථවිපස්සනාදිහි
 චිත්තංඋපබ්බහෙති, අසංකිලෙසිකඤ්ච සුඛමාවහති. විමුත්තිරසො
 පරමත්ථසච්චරසපරිභාවිතත්තාසාදු, අත්ථරසධම්මරසා ච තදධිගමුපායභූතං අත්ථඤ්ච
 ධම්මඤ්ච නිස්සායපවත්තිතොති.

පඤ්ඤාඡීවිඡීවිතන්ති එත්ථ පන ය්වායංඅන්ධෙකචක්ඛුද්ද්විචක්ඛුකෙසු
 ද්විචක්ඛුපුග්ගලො ගහට්ඨො වාකම්මන්තානුට්ඨාන-සරණගමනදාන-සංවිභාග-
 සීලසමාදානුපොසථකම්මාදි ගහට්ඨපටිපදං, පබ්බජිතො වා අවිජ්ජපටිසාරකරසීලසඛ්ඛාතං
 තදුත්තරිචිත්තවිසුද්ධිආදිභෙදමිපිපබ්බජිතපටිපදං පඤ්ඤාය ආරාධෙත්වා ඡීවති,
 තස්සපඤ්ඤායඡීවිතො ඡීවිතං, තං වා පඤ්ඤාඡීවිතං සෙට්ඨමාහුති එවමත්ථො
 දට්ඨබ්බො.

එවං භගවතා විස්සජ්ජිතෙ චත්තාරොපි පඤ්ඤෙ සුත්වා අත්තමනොයක්ඛො
 අවසෙසෙපි චත්තාරො පඤ්ඤෙ පුච්ඡන්තොකථංසු තරතිඕසන්ති ගාථමාහ. අථස්ස භගවා
 පුරිමනෙයෙනෙව විස්සජ්ජන්තොසද්ධාය තරතිහි ගාථමාහ. තත්ථ කිඤ්චාපි යො
 චතුබ්බිධමොසං තරති, සො සංසාරණ්ණවම්පි තරති, වට්ටදුක්ඛම්පි අච්චෙති,
 කිලෙසමලාපි පරිසුජ්ඣති, එවංසන්තෙපි පන යස්මා අස්සද්ධො ඕසතරණං
 අසද්දහන්තො න පක්ඛන්දති, පඤ්චසුකාමගුණෙසු චිත්තවොස්සග්ගෙන
 පමත්තොතත්ථෙව විසත්තත්තාසංසාරණ්ණවං න තරති, කුසිතො දුක්ඛං විහරති
 වොකිණ්ණො අකුසලෙහි ධම්මෙහි, අජ්ජඤ්ඤා සුද්ධිමග්ගං අජානන්තො න
 පරිසුජ්ඣති, තස්මා තජ්ජපටිපක්ඛංදස්සෙන්තෙන භගවතා අයං ගාථා චුත්තා.

එවං චුත්තාය චෙතාය යස්මා සොතාපත්තියඛිගපදට්ඨානංසද්ධිත්ථියං, තස්මාසද්ධාය
 තරති ඕසන්ති ඉමිනා පදෙනදිට්ඨොසතරණං සොතාපත්තිමග්ගං සොතාපන්නඤ්ච
 පකාසෙති. යස්මා පන සොතාපන්නොකුසලානං ධම්මානං භාවනාය
 සාතච්චකිරියසඛ්ඛතෙන අජ්ජමාදෙන සමන්තාගතො දුතියමග්ගංආරාධෙත්වා යපෙත්වා
 සකිදෙවිමංලොකං ආගමනමග්ගං අවසෙසංසොතාපත්තිමග්ගෙන අතිණ්ණං
 භවොසවත්ථුං සංසාරණ්ණවං තරති, තස්මාඅජ්ජමාදෙන අණ්ණවන්ති ඉමිනා පදෙන
 භවොසතරණං සකදාගාමිමග්ගංසකදාගාමිඤ්ච පකාසෙති. යස්මා ච සකදාගාමී වීරියෙන
 තතියමග්ගං ආරාධෙත්වාසකදාගාමිමග්ගෙන අනතීතං කාමොසවත්ථුං

කාමොසසඤ්ඤිතඤ්ඤිත කාමදුක්ඛමච්චෙනි, තස්මාචීරියෙන දුක්ඛමච්චෙනීති ඉමිනා පදෙන කාමොසතරණං අනාගාමිමග්ගං අනාගාමිඤ්ඤිත පකාසෙති. යස්මා පන අනාගාමී විගතකාමසඤ්ඤාය පරිසුද්ධාය පඤ්ඤාය එකන්තපරිසුද්ධං චතුත්ථමග්ගපඤ්ඤං ආරාධෙත්වා අනාගාමිමග්ගෙන අප්පහීනං අවිජ්ජාසඬ්ඛාතං පරමමලං පජහති, තස්මා පඤ්ඤාය පරිසුඡ්ඤිතීති, ඉමිනා පදෙන අවිජ්ජොසතරණං අරහත්තමග්ගඤ්ඤිත අරහත්තඤ්ඤිත පකාසෙති. ඉමාය ච අරහත්තනිකුටෙන කථිතාය ගාථාය පරියොසානෙ යක්ඛො සොතාපත්තිඵලෙපතිට්ඨාසී.

ඉදානිතමෙව “පඤ්ඤාය පරිසුඡ්ඤිතී” ති එත්ථචුත්තං පඤ්ඤාපදං ගහෙත්වා අත්තනො පටිභානෙන ලොකියලොකුත්තරමිස්සකං පඤ්ඤං පුච්ඡන්තො කථංසු ලභතෙ පඤ්ඤන්ති ඉමං ඡප්පදං ගාථමාහ. තත්ථ කථංසු ති සබ්බත්ථෙව අත්ථයුත්ති පුච්ඡා හොන්ති. අයං හි පඤ්ඤාදි අත්ථං ඤත්වා තස්ස යුත්තිං පුච්ඡති – “කථං, කාය යුත්තියා, කෙනකාරණෙන පඤ්ඤං ලභතී” ති? එස නයො ධනාදීසු.

අථස්ස භගවා චතුහි කාරණෙහි පඤ්ඤාලාභං දස්සෙත්තො සද්දභානොති ආදිමාහ. තස්සත්ථො – යෙන පුබ්බභාගෙකායසුචරිතාදිහෙදෙන අපරභාගෙ ච සත්තතිංසඛොධිපක්ඛියහෙදෙන ධම්මෙන අරහත්තො බුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකා නිබ්බානං පත්තා, තං සද්දභානො අරහතං ධම්මං නිබ්බානපත්තියා ලොකියලොකුත්තරපඤ්ඤං ලභති, තඤ්ඤිතො න සද්ධාමත්තකෙනෙව. යස්මා පන සද්ධාජානො උපසඬ්ඛමති, උපසඬ්ඛමන්තො පයිරුපාසති, පයිරුපාසන්තො සොතං ඔදහති, ඔහිතසොතො ධම්මං සුඤ්ඤාති, තස්මා උපසඬ්ඛමනතො පභුති යාවධම්මස්සවනෙන සුස්සුසං ලභති. කිං චුත්තං හොති – තං ධම්මං සද්දහිත්වා පිආචරියුපජ්ඣායෙ කාලෙන උපසඬ්ඛමිත්වා චත්තකරණෙන පයිරුපාසිත්වා යදා පයිරුපාසනාය ආරාධිතවිත්තා කිඤ්චි චත්තුකාමා හොන්ති. අථ අධිගතාය සොතුකාමතාය සොතං ඔදහිත්වා සුඤ්ඤන්තො ලභතීති. එවං සුස්සුසම්පි චසති අවිජ්ජවාසෙන අප්පමන්තො සුභාසිතදුබ්බාසිතඤ්ඤානාය විචක්ඛණො එව ලභති, න ඉතරො. තෙනාහ “අප්පමන්තො විචක්ඛණො” ති.

එවං යස්මා සද්ධාය පඤ්ඤාලාභසංචත්තනිකං පටිපදං පටිපජ්ජති, සුස්සුසාය සක්කච්චං පඤ්ඤාධිගමුපායං සුඤ්ඤාති, අප්පමාදෙන ගහිතං න පමුස්සති. විචක්ඛණතාය අනුනාධිකං අවිපරීතඤ්ඤිත ගහෙත්වා විත්ථාරිකං කරොති. සුස්සුසාය වාඔහිතසොතො

පඤ්ඤාපටිලාභහෙතුං ධම්මං සුඤ්ඤාති, අප්පමාදෙන සුතධම්මං ධාරෙති, විචක්ඛණතාය ධනානං ධම්මානං අත්ථමුපපරික්ඛති, අඛානුපුබ්බෙන පරමත්ථසච්චංසච්ඡිකරොති, තස්මාස්ස හගවා “කථංසු ලභතෙ පඤ්ඤ”න්ති පුට්ඨො ඉමානි චත්තාරිකාරණානි දස්සෙන්නො ඉමං ගාථමාහ.

ඉදානිතතො පරෙ තයො පඤ්ඤෙ විස්සජ්ජෙන්නොපතිරූපකාරීති ඉමං ගාථමාහ. තත්ථ දෙසකාලාදීනි අභාපෙත්වාලොකියස්ස ලොකුත්තරස්ස වා ධනස්ස පතිරූපං අධිගමුපායං කරොතීතිපතිරූපකාරී. ධුරවානි චෙතසිකචීරියවසෙන අනික්ඛිත්තධුරො.උට්ඨාතානි, “යො ච සීතඤ්ඤ උණ්භඤ්ඤ, තිණා හියොයා නමඤ්ඤතී”තිආදීනා (චෙරගා. 232) නයෙන කායිකචීරියවසෙන උට්ඨානසම්පන්නොඅසිලීපරක්කමො.විත්දතෙ ධනන්ති එකමුසිකාය නචිරස්සෙවචතුසතසහස්සසඬං චූළන්තෙවාසී විය ලොකියධනඤ්ඤ, මහල්ලකමහානිස්සත්ථෙරො වියලොකුත්තරධනඤ්ඤ ලභති. සො “තීහියෙව ඉරියාපථෙහි විහරිස්සාමී”ති චත්තං කත්වාචීනමිද්ධාගමනවෙලාය පලාලචුම්ඛටකං තෙමෙත්වා සීසෙ කත්වා ගලප්පමාණං උදකංපවිසිත්වා චීනමිද්ධං පටිබාහන්තො දසහි වස්සෙහි අරහත්තංපාපුණි.සච්චෙනානි වචිසච්චෙනාපි “සච්චවාදී භූතවාදී”ති, පරමත්ථසච්චෙනාපි “චූද්ධො පච්චෙකචූද්ධොඅරියසාවකො”ති එවං කිත්තිං පප්පොති.දදන්ති යංකිඤ්චිඉච්ඡිතපත්ථිතං දදන්තො මිත්තානි ගන්ථති, සම්පාදෙති කරොතීති අත්ථො. දුද්දදංවා දදං තං ගන්ථති. දානමුබ්බෙන වා චත්තාරිපි සඬගභවත්ථුනි ගහිතානීති වෙදිතබ්බානි, තෙහි මිත්තානි කරොතීති චුත්තං හොති.

එවංගහට්ඨපබ්බජිතානං සාධාරණෙනලොකියලොකුත්තරමිස්සකෙන නයෙන චත්තාරො පඤ්ඤෙ විස්සජ්ජෙත්වා ඉදානි “කථං පෙච්චන සොචතී”ති ඉමං පඤ්ඤමං පඤ්ඤං ගහට්ඨවසෙන විස්සජ්ජෙන්නොයස්සෙතෙතිආදීමාහ. තස්සත්ථො – යස්ස “සද්දහානො අරහත”න්තිඑත්ථ චුත්තාය සබ්බකල්යාණධම්මුප්පාදිකාය සද්ධාය සමන්තාගතත්තාසද්ධස්ස, සරමෙසිනොති සරාවාසං පඤ්ඤ වා කාමගුණෙ එසන්තස්සගවෙසන්තස්ස කාමහොගිනො ගහට්ඨස්ස “සච්චෙන කිත්තිං පප්පොති”ති එත්ථචුත්තප්පකාරංසච්චං. “සුස්සුසං ලභතෙ පඤ්ඤ”න්තිඑත්ථ සුස්සුසපඤ්ඤානාමෙන චුත්තොවදමො. “ධුරවාඋට්ඨාතා”ති එත්ථ ධුරනාමෙන උට්ඨානනාමෙන ච චුත්තාධිති.

“දදං මිත්තානි ගන්ථනී” ති එත්ථ චුත්තජපකාරොවාගොවාති එතෙ චතුරො ධම්මා සන්ති.ස වෙ පෙච්ච න සොචතීතිඉධලොකා පරලොකං ගන්ත්වා ස වෙ න සොචතීති.

එවංභගවා පඤ්චමම්පි පඤ්භංවිස්සජ්ජෙත්වා තං යක්ඛං

වොදෙන්තොඉඛසඅඤ්ඤෙපීතිආදිමාභ. තත්ථඉඛසාති වොදන්තථෙ නිපාතො.අඤ්ඤෙපීති අඤ්ඤෙපි ධම්මෙ පුටු සමණුඛාභමණෙපුච්ඡස්සු. අඤ්ඤෙපි වා පුරණාදයො සබ්බඤ්ඤාපටිඤ්ඤෙ පුටු සමණුඛාභමණෙපුච්ඡස්සු. යදි අම්භෙහි “සච්චෙන කිත්තිං පජ්ජොති” ති එත්ථ චුත්තජපකාරාසච්චා භියොසා කිත්තිජපත්තිකාරණං වා, “සුස්සුසං ලභතෙ පඤ්ඤ” න්ති එත්ථසුස්සුසාති පඤ්ඤාපදෙසෙන චුත්තා දම්මා භියොසාලොකීයලොකුත්තරපඤ්ඤාපටිලාභකාරණං වා, “දදං මිත්තානි ගන්ථනී” තිඑත්ථ චුත්තජපකාරා වාගා භියොසා මිත්තගන්ථනකාරණං වා, “ධුරවා උට්ඨාතා” තිඑත්ථ තං තං අත්ථවසං පටිච්ච ධුරනාමෙන උට්ඨානනාමෙන ච චුත්තාය මහාභාරසහන්තථෙතඋස්සොළ්භිභාවජ්ජත්තාය වීරියසඬ්ඛාතාය ඛන්තාසා භියොසාලොකීයලොකුත්තරධනවින්දනකාරණං වා, “සච්චං දම්මො ධිති වාගො” ති එවං චුත්තෙහිඉමෙහෙව චතුහි ධම්මෙහි භියොසා අස්මා ලොකා පරං ලොකං පෙච්ච අසොචනකාරණං වා ඉධවිජ්ජතීති අයමෙත්ථ සද්ධිං සඬ්ඛෙපයොජනාය අත්ථවණ්ණනා. විත්ථාරතො පන එකමෙකං පදංඅත්ථුද්ධාරපදුද්ධාරපදවණ්ණනානෙහි විභජ්ත්වා වෙදිතබ්බා.

එවං චුත්තෙ යක්ඛො යෙන සංසයෙන අඤ්ඤෙ පුච්ඡෙයා, තස්සපභීන්තාකථං නු දානි පුච්ඡෙයාං, පුටු සමණුඛාභමණෙතිවත්වා යෙපිස්ස අපුච්ඡනකාරණං න ජානන්ති, තෙපි ජානාපෙන්තොයොභංඅජ්ජපජානාමි, යො අත්ථො සම්පරායිකොති ආභ. තත්ථඅජ්ජාති අජ්ජාදිං කත්වාති අධිජ්ජායො.පජානාමීති යථාචුත්තෙන පකාරෙන ජානාමි.යොඅත්ථොති එත්තාවතා “සුස්සුසං ලභතෙ පඤ්ඤ” න්තිආදිනා නෙයෙන චුත්තංදිට්ඨධම්මිකං දස්සෙති.සම්පරායිකොති ඉමිනා “යස්සෙනෙචතුරොධම්මා” ති චුත්තං පෙච්ච සොකාභාවකාරණං සම්පරායිකං.අත්ථොති ච කාරණස්සෙනං අධිවචනං. අයං හි අත්ථසද්දො “සාත්ථං සබ්බඤ්ජන” න්ති එවමාදීසු (පාරා. 1; දී. නි. 1.255) පාඨත්ථෙ වත්තති. “අත්ථො මෙ, ගහපති, හිරඤ්ඤසුචණ්ණෙනා” තිආදීසු (දී. නි. 2.250; ම. නි. 3.258) විචක්ඛණෙ. “හොති සීලවතං අත්ථො” තිආදීසු (ජා. 1.1.11) වුඛසීමහි. “බහුජනොභජතෙ අත්ථහෙතු” තිආදීසු ධනෙ. “උභින්තමත්ථං වරතී” තිආදීසු (ජා.

1.7.66; සං. නි. 1.250; චෙරගා. 443) හිතෙ. “අත්ථෙ ජාතෙ ච පණ්ඩිත” න්තිආදීසු (ජා. 1.1.92) කාරණෙ. ඉධ පන කාරණෙ. තස්මා යං පඤ්ඤාදිලාභාදීනං කාරණංදිට්ඨධම්මිකං, යඤ්ච පෙච්ච සොකාභාවස්ස කාරණං සම්පරායිකං, තං යොහං අජ්ජ භගවතාවුත්තනසෙනසාමංයෙව පජානාමී, සො කථං නු දානී පුච්ඡෙය්‍යං පුටුසමණඛාග්ගණෙති එවමෙත්ථ සඬබ්බෙපතො අත්ථො වෙදිතබ්බො.

එවං යක්ඛො “පජානාමී යො අත්ථො සම්පරායිකො” ති වත්ථා තස්සඤ්ඤාණස්ස භගවංමුලකත්තං දස්සෙත්තොඅත්ථාය වත මෙ බුද්ධොතිආහ. තත්ථඅත්ථායාති හිතාය වුඬ්ඪියා ව.යත්ථ දින්නං මහජ්ඵලන්ති “යස්සෙතෙ චතුරො ධම්මා” ති එත්ථවුත්තවාගෙන යත්ථ දින්නං මහජ්ඵලං, තං අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යං බුද්ධං පජානාමීතිඅත්ථො. කෙච් පන “සඬ්ඨං සන්ධාය එවමාහා” ති භණන්ති.

එවං ඉමාය ගාථාය අත්තනො හිතාධිගමං දස්සෙත්ථා ඉදානිසහිතපට්ඨපත්තිං දීපෙත්තොසො අහං විචරිස්සාමීතිආදිමාහ.තත්ථගාමා ගාමන්ති දෙවගාමා දෙවගාමං.පුරාපුරන්ති දෙවනගරතො දෙවනගරං.නමස්සමානො සම්බුද්ධං, ධම්මස්ස ව සුධම්මතන්ති “සම්මාසම්බුද්ධො වත භගවා, ස්වාක්ඛාතො වතභගවතො ධම්මො” තිආදීනා නයෙන බුද්ධසුඛොධිතඤ්ච ධම්මසුධම්මතඤ්ච ව-සද්දෙන “සුජ්ජපට්ඨපත්තො වත භගවතො සාවකසඬ්ඨසො” තිආදීනා සඬ්ඨසුජ්ජපට්ඨපත්තිඤ්චඅහිත්ථවිත්ථා නමස්සමානො ධම්මසොසකො හුත්ථා විචරිස්සාමීති වුත්තං හොති.

එවමිමාය ගාථාය පරියොසානඤ්ච රත්තිවිභාවනඤ්චසාධුකාරසද්දුට්ඨානඤ්ච ආලවකකුමාරස්ස යක්ඛභවනං ආනයනඤ්ච එකක්ඛණෙයෙව අහොසී.රාජපුරිසා සාධුකාරසද්දං සුත්ථා – “එවරුපො සාධුකාරසද්දො යපෙත්ථා බුද්ධෙ නඅඤ්ඤෙසං අබ්භුග්ගච්ඡති, ආගතො නු බො භගවා” ති ආචජ්ජෙත්තා භගවතො සරිරජ්ජහංදිස්ථා පුබ්බෙ විය බහි අට්ඨත්ථා නිබ්බිසඬ්ඨකා අත්තොයෙව පච්ඡිත්ථා අද්දසංසුභගවන්තං යක්ඛස්ස භවතෙ නිසින්තං, යක්ඛඤ්ච අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්ථාධීතං. දිස්ථාන යක්ඛං ආහංසු – “අයං තෙ, මහායක්ඛ, රාජකුමාරොඛලිකම්මාය ආනීතො, හන්ද නං බාද වා භුඤ්ජ වා, යථාපච්චයං වා කරොහී” ති. සොසොතාපන්තන්තා ලජ්ජිතො විසෙසෙනච භගවතො පුරතො එවං වුච්චමානොඅථ තං කුමාරං උහොහි හත්ථෙහි පටිග්ගහෙත්ථා භගවතොඋපනාමෙසි “අයං, හන්තෙ, කුමාරො මය්හං පෙසිතො, ඉමාහං භගවතො දම්මී,

හිතානුකම්පකා බුද්ධා, පටිග්ගණ්හානු, හන්තෙ, හගවා ඉමං දාරකං ඉමස්ස හිතත්ථාය සුඛත්ථායා” ති ඉමඤ්චගාථමාහ –

“ඉමං කුමාරං සතපුඤ්ඤලක්ඛණං,
සබ්බච්චගුපෙතං පරිපුණ්ණධායකද්වේශං;
උදග්ගචිත්තො සුමනො දදාමි තෙ,
පටිග්ගහ ලොකහිතාය චක්ඛුමා” ති.

පටිග්ගහෙසි හගවා කුමාරං. පටිග්ගණ්හන්තො ච යක්ඛස්ස චකුමාරස්ස ච මච්චගලකරණත්ථං පාදුනගාථං අහාසි. තං යක්ඛො කුමාරං සරණං ගමෙන්නොතික්ඛන්තුං චතුත්ථපාදෙන පුරෙසි. සෙය්‍යථීදං –

“දීසායුකො හොතු අයං කුමාරො,
තුවඤ්ච යක්ඛ සුඛිතො හවාහි;
අඛ්‍යාධිතා ලොකහිතාය තිට්ඨථ,
අයං කුමාරො සරණමුපෙති බුද්ධං;
අයං කුමාරො සරණමුපෙති ධම්මං;
අයං කුමාරො සරණමුපෙති සඬ්ඝ” ති.

අථ හගවා කුමාරං රාජපුරිසානං අදාසි – “ඉමං වච්චෙත්ථා පුත මමෙවදෙථා” ති. එවං සො කුමාරො රාජපුරිසානං හත්ථතො යක්ඛස්ස හත්ථං, යක්ඛස්ස හත්ථතොහගවතො හත්ථං, හගවතො හත්ථතො පුත රාජපුරිසානං හත්ථං ගතත්තා නාමතො “හත්ථකොආලවකො” ති ඡාතො. තං ආදාය පටිනිවත්තෙ රාජපුරිසෙ දිස්වා කස්සකචනකම්මිකාදයො “කිංයක්ඛො කුමාරං අතිදහරත්තා න ඉච්ඡී” ති? හිතා පුච්ඡංසු. රාජපුරිසා “මා හායථ.බෙමං කතං හගවතා” ති සබ්බමාරොවෙසුං. තතො “සාධු සාධු” ති සකලංආලචිතගරං එකකොලාහලෙන යක්ඛාහිමුඛං අහොසි. යක්ඛොපි හගවතො හික්ඛාවාරකාලෙඅනුප්පත්තෙ පත්තචීවරං ගහෙත්ථා උපඬ්ඝමග්ගං අනුගන්ත්ථා නිවත්තී.

අථ හගවා නගරෙ පිණ්ඩාය වරිත්ථා කතහත්තකිච්චො නගරද්වාරෙඅඤ්ඤතරස්මිං විචිත්තෙ රුක්ඛමුලෙ පඤ්ඤත්තබුද්ධාසනෙ නිසීදී. තතො මහාජනකායෙනසද්ධිං රාජා ච නාගරා ච එකතො සම්පිණ්ඩිත්ථා හගවත්තං උපසඬ්ඝමචන්දිත්ථා පරිවාරෙත්ථානිසිත්තා – “කථං, හන්තෙ, එවං දාරුණං යක්ඛං දමයිත්ථා” ති පුච්ඡංසු.

තෙසං භගවා යුද්ධමාදිං කත්වා “එවං නවවිධං වස්සං වස්සෙත්වා එවං විහිංසනකං
 අකාසි, එවං පඤ්භං පුච්ඡි. තස්සාහං එවං විස්සජ්ජෙසි” න්ති තමොවාලවකසුත්තං කථෙසි.
 කථාපරියොසානෙවතුරාසිතිපාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි. තතො රාජා චෙව
 නාගරා ච චෙස්සවණමහාරාජස්ස භවනසමීපෙ යක්ඛස්ස භවනං කත්වා
 පුජ්ඵගන්ධාදිසක්කාරුපෙනං නිච්චබලිං පවත්තෙසුං. තඤ්ච කුමාරං විඤ්ඤුතං පත්තං
 “ත්වං භගවන්තං නිස්සායජීවිතං ලභි, ගච්ඡ භගවන්තංයෙව පයිරුපාසස්සු
 භික්ඛුසඬ්ඤ්චා” තිවිස්සජ්ජෙසුං. සො භගවන්තඤ්ච භික්ඛුසඬ්ඤ්ච පයිරුපාසමානො
 නචිරස්සෙව අනාගාමීඵලෙ පතිට්ඨාය සබ්බං බුද්ධචචනං උග්ගහෙත්වා
 පඤ්චසතඋපාසකපරිවාරො අහොසි. භගවා ච නං එතදග්ගෙ නිද්දිසි – “එතදග්ගං,
 භික්ඛචෙ, මම සාවකානං උපාසකානං චතුභිසඬ්ඤභවත්ථුභි පරිසං සඬ්ඤාණ්භන්තානං
 යදිදං හත්ථකො ආලවකො” ති (අ. නි. 1.251). ද්වාදසමං.

ආලවකසුත්තවණ්ණනා(ටීකා)

246. ආලවීයන්තිඉත්ථිලිඬගවසෙන තං රට්ඨමිපි නගරමිපි වුවචති.

රට්ඨයෙඅධිප්පෙතෙපි න එත්ථ ඛහුවචනං තථාරුල්භියා අභාවතො. තඤ්චභවනන්ති තඤ්ච ආලවකස්ස යක්ඛස්ස භවනං. තත්ථාතිආලවකස්ස භවනෙ. “අථ ඛො ආලවකො යක්ඛො යෙන භගවා තෙනුපසඬකමී” තිඑත්ථතස්මිං පාඨපදෙසෙ. අයමනුපුබ්බිකථාති අයං ඉදානි වුවචමානා අනුපුබ්බතො ආගතා කථා. ආලවීයා ඉස්සරොති ආලවො, ආලවකොති වරාජාවුත්තො. කදාවී වොරපට්ඨාභනත්ථං, කදාවී උස්සාභසත්තිවිභාවනවසෙන පට්ඨාජනිසෙධනත්ථං, කදාවී ලක්ඛයොග්ගාවිනියොගවසෙන ඛායායාමකරණත්ථඤ්ච. මිගානං වනනතො වසනතො වානතො වා “මිගවා” ති ලද්ධසමඤ්ඤංමිගවං. තස්සෙවාති රඤ්ඤො එව. මිගොති එකො එණමිගො. තියොජනන්තිඅච්චන්තසංයොගෙ උපයොගවචනං. උදකං විය පවිසිත්ථා ධීතන්තියථා පරිස්සමප්පත්තො උදකං පවිසිත්ථා ධීතො නිරස්සාසො භොති, එවං විය ධීතං. මූලන්ති සමීපං. යක්ඛං දිස්ථාව රඤ්ඤො භයං ඡමභිතත්තං. උරුත්ථමහං අභොසි, තස්මා රාජා පලායිතුං නාසක්ඛි. තෙන වුත්තං “ඛාදිතුං උපගතො” ති. අථ රාජා ද්විධා ඡින්නං මිගං දත්ථාඅත්තානං මොචෙතුකාමො අභොසි. යක්ඛො “නනු මම භත්ථගතකාලතො පට්ඨාය මිගොපි මමසත්තකො, තත්ථ කින්නාම තෙ කෙරාට්ඨමිදං දත්ථා අත්තතො මොචන” ති රාජානං නමුඤ්චී. අථ රාජා තස්ස තාදිසං පට්ඨඤ්ඤාතං අකාසි. තෙන වුත්තං “රාජා තෙන සද්ධි” තිආදි. භවනං අනුපගතන්ති ඉදං මම භවනං අනුපගතං. අනනුඤ්ඤාතන්ති උපගතෙන සාමිභූතෙන අනනුඤ්ඤාතඤ්ච. එතෙන උපගතං තං, ඉදානි තාදිසෙන අනුඤ්ඤාතඤ්චඛාදිතුං ලභාමීති දස්සෙති.

මච්චුපථෙති මච්චුගොචරෙ. ආසන්නමරණතායඑවමාභංසු.

තං ආලවකකුමාරං ආදාය පක්කමිංසුති යොජනා. තස්ස රඤ්ඤො මහෙසීආලවකකුමාරස්ස මාතාති වුත්තා. දෙවිසභස්සානං විප්පලපන්තීනන්ති වචනං පරිණාමෙතබ්බං.

දෙසනාපරියොසානෙනි යක්ඛං දමෝවාපච්චාගන්ත්වා නගරද්වාරසමීපෙ රුක්ඛමූලෙ නිසින්තෙන භගවතා සරාජ්කාය මහනියාපරියාය දෙසිතදෙසනාය පරියොසානෙ.සොති භගවා.භවතෙ එවාති විමානෙ එව.භගවාපි පස්සතිපකතිවක්ඛුනාව නිග්‍රොධස්ස උපරි නිබ්බත්තත්තා.

තත්‍රාති තස්මිං “රොසෙතුකාමතායා” තිවචනෙ.තෙසන්ති සාතාගිරිහෙමචතානං.කාලදීපදෙසකුලජනෙන්තිආයුජ්ජමාණවිසයංපඤ්චමහාවිලොකිතං. “සීතං ඛාපගතං හොති, උණ්හඤ්ච උපසම්මතී” තිආදිනා (බු. වං. 2.83) ආගතානිද්වත්තිංස පුබ්බනිමිත්තානි. කට්ඨපදෙසවත්ථිකොසකණ්ණතොතිධා. සද්දොති ආලවකස්ස උග්ගොසිතසද්දො.

ඉමිනාපසඬිගෙන සකලජම්බුදීපං ඛ්‍යාපෙත්වාපචත්තෙ අපරෙපි තයො සද්දෙ යථා එතෙ, එවං ආලවකස්ස උග්ගොසිතසද්දොපිති දස්සෙතුං“චත්තාරො” තිආදි වුත්තං.ඔසක්කන්තෙති පරිභායමානෙ.

වුණ්ණෙත්තාති වුණ්ණෙතුං සමත්ථංසන්ධාය වුත්තං, න පන වුණ්ණනචසෙන වුත්තං. තෙනාහ“මාකස්සචී” තිආදි.උස්සාවබිත්ථුමත්තමිපිතිඋස්සාවපතනමත්තමිපි.බුරජ්ජංසල්ලං.

සෙට්ඨානීති අපේයොන අජ්ජට්ඨතභාවෙන උත්තමානි.දුස්සාවුධන්ති ආවුධකිච්චකරං උත්තරියංදුස්සං. ඉමානි කිර සක්කාදීනං පුඤ්ඤානුභාවෙන නිබ්බත්තානි අජ්ජට්ඨතජ්ජභාවානිපට්ඨකච්චිධමනායුත්තානි අවජ්ඣානි ආවුධානි. තෙනාහ“යදිහී” තිආදි.

අසනිච්චක්කං වියාති අසනිමණ්ඩලංවිය.

පින්තන්ති අලගද්දපින්තං.හින්දෙය්‍යානි ආසිඤ්චෙය්‍ය.සුබන්තිසුකරං.මුදුභුතචිත්තචචත්ථානකරණත්ථන්ති මුදුභුතං අත්තනොචිත්තෙ චචත්ථානස්ස කරණත්ථං.

එවං චූත්තෙති “න බ්වාහ”න්ති එවංචූත්තෙ. භගවතො සාසනෙ ධීනෙ පරිරූපාසිත්වා උග්ගහිතං භගවත්තං පරිරූපාසිත්වා උග්ගහිතමෙව නාමාති ආහ “කස්සපං...පෙ... උග්ගහෙසු”න්ති. පුට්ඨපඤ්ඤාති සම්මාසම්බුද්ධොන පුට්ඨපඤ්ඤා. යස්මාබුද්ධවිසයෙ පුට්ඨපඤ්ඤා, තස්මා බුද්ධවිසයාව හොන්ති.

පටිසෙධෙත්වාති වාචාය අසක්කුණෙයාභාවෙනෙව පටිසෙධෙත්වා. “යදාකච්චසී”ති පදසන්ධිවසෙන නිද්දෙසොති ආහ “යදි ආකච්චසී”ති. තෙන තුස්භං පුච්ඡං තාව සුත්වා විස්සජ්ජෙස්සන්ති දස්සෙති. තෙනාහ “න මෙ”ති ආදි. දුනියවිකජ්ජෙද-කාරො පදසන්ධිකරොති ආහ “යං ආකච්චසී”ති. “පුච්ඡ, ආචුසො, සුත්වා ජානිස්සාමී”ති අවත්වා සබ්බඤ්ඤාබුද්ධස්ස අනියමෙත්වා වචනං සබ්බවිසයං හොතිති ආහ “සබ්බං තෙ”ති ආදි.

කිංසුති එත්ථකිත්ති පුච්ඡායං, සුති සංසයෙ, කිං නුති අත්ථො? ඉධාති ඉමස්මිං ලොකෙ. තස්මා විත්තන්ති යස්මා විත්තිකරණතොවිත්තං. සුකතන්ති සුට්ඨු සක්කච්චං කතං. සුබන්ති ඉට්ඨඵලං. තත්ථ යං පධානං, තං දස්සෙතුං “කාසිකචෙතසිකං සාත”න්ති ආදි චූත්තං. නිස්සන්දඵලඤ්ඤිතග්ගහණෙන ගහිතමෙවහොති. අජ්ජෙතීති පාපෙති. අතිසයත්ථජොතනො තර-සද්දොති ආහ “අතිසයෙන සාදු”ති. රසසඤ්ඤිතාය ඉට්ඨානං රාගාදිධම්මානං. කෙන පකාරෙනාති කථං-සද්දස්ස අත්ථමාහ. කථංඪීවිත්ති යදිසමාසපදමෙතං, “කථ”න්ති සානුනාසිකා කතාති ආහ “ගාථාබන්ධසුබන්ථ”න්ති ආදි.

සද්ධිධ විත්තන්ති එකදෙසෙන සමුදායදස්සනං සමුද්දපබ්බතනිදස්සනං විය. ඉති-සද්දොආදි අත්ථො දට්ඨබ්බො. “විත්තිකරණතො විත්ත”න්ති චූත්තමත්ථං සන්ධායහෙතුපමාහි යොජෙත්වා දස්සෙතුං “යථා භී”ති ආදි චූත්තං. තෙන සුබාවහනතො, දුක්ඛපට්ඨාහනතො, දාලිද්දියුපසමනතො, රතනපට්ඨාහනතො, ලොකසන්තති ආවහනතො ව සද්ධා විත්තං යථා තං හිරඤ්ඤසුචණ්ණොදීති. තෙනාහ “එව”න්ති ආදි. නනු චෙතනා සම්මාදිට්ඨිආදයො ව සාතිසයං විපාකසුබං ආවහන්ති, තං කථං සද්ධා ආවහතීති? සද්ධාධුරභාවසභාවතො. තෙනාහ “සද්ධාධුරෙන පටිපන්නාන”න්ති. තස්ස ව සෙසපදෙසුපියොජෙතබ්බං.

ඉදාති යං හිරඤ්ඤසුචණ්ණොදි සද්ධාවිත්තස්ස ඔපම්මං, තං භීනං, සද්ධාවිත්තමෙව උත්තමන්ති පාළියං සෙට්ඨග්ගහණං කතන්ති දස්සෙතුං “යස්මා පනා”ති ආදි චූත්තං.

පරලොකං ගතං අනුගච්ඡතීතිඅනුගාමිකං. අඤ්ඤෙහි න
සාධාරණන්තිඅනඤ්ඤසාධාරණං. සබ්බසම්පත්තිහෙතුති සබ්බාසං
සීලසම්පදාදීනංලොකියලොකුත්තරානං සම්පත්තීනං හෙතු.අනත්ථාය
හොතිඅනුපායපටිපත්තීතො.තස්මාඅනුගාමිකත්තා.අනඤ්ඤසාධාරණත්තා
සබ්බසම්පත්තිහෙතුභාවතො හිරඤ්ඤාදිවිත්තනිදානත්තා වසද්ධාවිත්තමෙව සෙට්ඨං.
උක්කට්ඨපරිච්ඡේදදෙසනා යථා “සත්ථාදෙවමනුස්සාන”න්ති.

“දසකුසලධම්මො”ති ඉමිනා එකච්චානංයෙවදානාදිධම්මානං සඬගහො, න
සබ්බෙසන්ති අසඬගහිතසඬගණ්හනත්ථං“දානසීලභාවනාධම්මො වා”ති
චුත්තං.“සුඛ”න්ති තිවිධස්සපි සුඛස්ස සාධාරණග්ගහණමෙතන්ති තංසව්සෙසලද්ධං
පුග්ගලවසෙත දස්සෙත්තො“සොණසෙට්ඨී...පෙ.... ආවහතී”ති ආහ. යො සො
පදුමචනියා දෙවියා පුත්තො මහාපදුමො නාම රාජාදිබ්බසුඛසදිසං රජ්ජසුඛමනුභවිත්වා
පච්ඡා පච්චෙකඛුද්ධො හුත්වානිබ්බානසුඛමනුභවි, තං නිදස්සනභාවෙන ගහෙත්වා
ආහ“මහාපදුමාදීනංවිය නිබ්බානසුඛඤ්ච ආවහතී”ති.

අත්ථුද්ධාරනායෙනසච්චසද්දං සංවණ්ණෙත්තො“අනෙකෙසු අත්ථෙසුදිස්සතී”ති
ආහ.වාචාසච්චෙදිස්සති සච්චසද්දො “භණ්ණ”ති චුත්තත්තාති
අධිජ්ජායො.චිරතිසච්චෙදිස්සති.වෙරමණීසු හි පතිට්ඨිතා සමණඛාග්මණා“සච්චෙ
ට්ඨිතා”තිචුච්චන්ති. අත්තාකාරමිපි වත්ථුං ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති
පවත්තියාකාරංඋපාදාය දිට්ඨි එව සච්චන්ති දිට්ඨිසච්චං, තස්මිංදිට්ඨිසච්චෙදිස්සතීති
යොජනා.ඛාග්මණසච්චානීති පරමත්ථඛුග්මානං සච්චානි, යානි “සබ්බෙපාණා අවජ්ඣා,
සබ්බෙ කාමා අනිච්චා, සබ්බෙ භවා අනිච්චා, නාහං ක්වචනි
කස්සචිකිඤ්චනතස්මි”න්තිආදීනා (අ. නි. 4.185) චතුක්කනිපාතෙ ආගතානි.
පරමත්ථභූතංසච්චං නිබ්බානං.අබ්භන්තරං කත්චානි අන්තොගධමෙවකත්වා, තෙහි
සද්ධිත්ති අත්ථො පරමත්ථසච්චානමිපි සාදුතරත්තා.යස්සානුභාවෙනාති යස්ස
වාචාසච්චස්ස ආනුභාවෙන.

උදකමිහි ධාවතීති උදකපිට්ඨියංඅභිජ්ජමානායං පථවියා විය ධාවති ගච්ඡති
මහාකජ්ජිනරාජා විය.විසමිපි සච්චෙන හනන්ති පණ්ඩිතාති කණ්හදීපායනාදයො
විය.සච්චෙනාති මච්ඡජාතකෙ බොධිසත්තස්ස විය සච්චෙනදෙවො ථනයං පවස්සති.

සව්වේ යිතාති විරතිසව්වේ වාචාසව්වේ ව යිතාතයොපි බොධිසත්තා.නිබ්බුතීන්ති
නිබ්බානං පත්ථයන්ති.සාදුකරන්ති සාතතරං ඉට්ඨතරවිපාකදානතො.

රසානන්ති නිද්ධාරණත්ථෙ සාම්චචනං.නිද්ධාරණඤ්ච කොචි කුතොචි කෙනචි
ඉමන්ති කස්සචි චචනං න සාධෙතීති දස්සෙත්තො“යෙ ඉමෙ”තිආදිමාහ. තෙන හි
නිබ්බානං රසසමුදායතොසාදුකරතාවිසෙසෙන නිද්ධාරීයති. තත්ථ යෙ ඉමෙ වුච්චන්තිති
යොජනා.සායනීයධම්මාති ජිව්හාය සායිතබ්බා ධම්මා. රසායතනං රසොති ආහ“මූලරසො
බන්ධරසො”තිආදි.ඵලරසන්ති ඵලස්ස රසං, ඵලං පිලෙත්වා තාපෙත්වා
ගහෙනබ්බරසන්තිඅත්ථො.අරසරූපොති ආචාරරහිතසභාවො. රූපස්ස
අස්සාදනවසෙන උප්පජ්ජනකසුඛධම්මාරූපරසා. එස
න යොසද්දරසාදීසු.සද්දරසොතිබ්බාඤ්ජනසම්භුතො
රසො.විමුක්තිරසොතිවිමුක්තිසම්පත්තිකො රසො.අත්ථරසොති
අත්ථස්සපටිච්ඡිකුතවසෙන උප්පජ්ජනකසුඛං අත්ථරසො, තථාධම්මරසොචෙදිතබ්බො.
රූපාචාරාතිආදීසු රසග්ගහණෙන ඵලරසං වදති. සො හි ඵලස්ස රූපො ච, රසිතබ්බතො
ආසාදෙනබ්බතො රසො වාති“රූපරසො”ති වුච්චති.ආචාරොපන
සාමග්ගීරසහෙතුතාය“රසො”ති වුත්තො.සව්වං හවෙති එත්ථහවෙති එකංසත්ථෙ
නිපාතො, එකංසත්ථො ච අවධාරණමෙවති ආහ“සව්වමෙව
සාදුකර”න්තිආදි.සරීරමුපබ්බහෙන්ති,න චිත්තං. නනු ච සුබුජ්ජන්තිපයොජනත්තාවිත්තම්පි
උපබ්බහෙන්තිති? න, සුඛස්ස සරීරබ්බහනං පටිච්ච උප්පන්තත්තා.විරතිසව්වචාචාති
සව්වවිසෙසෙන සම්පජ්ජනං වදති.චිත්තමුපබ්බහෙතිපදාලිකාය විරතිවාචාය සව්වරසෙ
සතිසමථවිපස්සනාදීහිචිත්තපරිබ්බහනස්ස සම්භවතොමග්ගඵලානිසංසං
ගණ්හාති.අසංකිලෙසිකඤ්ච සුඛමාවහතිවිච්චසන්තිස්සිතත්තා.විමුක්තිරසොති ඵලසුඛං
වදතිනිබ්බානසුඛම්පි වා.පරමත්ථසව්වරසොනාම නිබ්බානරසො. තථාහි තං “අච්චතිරසං
අස්සාසකරණරස”න්තිපි වුච්චති. තෙනපරිභාවිතත්තාති විමුක්තිරසස්ස
සාදුකරභාවදස්සනත්ථං. එවංසන්තෙපි “විමුක්තිරසපරිභාවිතත්තා”ති එතෙන කාමං
විමුක්තිරසො වාපරමත්ථසව්වරසො වා සාදුකරරසාති දස්සෙති.තදධිගමුපායභූතන්ති
තස්ස පරමත්ථසව්වස්ස අධිගමුපායභූතං.අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්චාති ඵලඤ්ච කාරණඤ්ච
නිස්සාය පවත්තිතොඅත්ථරසා ධම්මරසා ච සාදු, තතොපි පරමත්ථසව්වමෙව සාදුරසන්ති
අධිජ්ජායො.

ලොකුත්තරං ලොකියඤ්ච අත්ථං අජානන්තොඅන්ධො,ලොකියත්ථමෙව ජානන්තොඑකවක්ඛු,උභයං ජානන්තොද්විවක්ඛු. පරහිතං අත්තහිතඤ්ච අජානන්තොඅන්ධො,අත්තහිතමෙව ජානන්තොඑකවක්ඛු,උභයත්ථං ජානන්තොද්විවක්ඛු. සො ද්විවක්ඛුපුග්ගලොපඤ්ඤාජීවී. තං පනගහට්ඨපබ්බජිතවසෙන විහජිත්වා දස්සෙතුං“ගහට්ඨොවා”තිආදි වුත්තං. ගහට්ඨපට්ඨපදං ආරාධෙත්වා වාති යොජනා.ආරාධෙත්වාති ව සාධෙත්වාති අත්ථො.

පුරිමනායෙනෙවාතිකස්සපසම්මාසම්බුද්ධවිස්සජ්ජිතනායෙනෙව.කිඤ්චාපීතිඅනුජානන සන්දස්සනත්ථෙ නිපාතො. කිං අනුජානාතීති? ගාථාය වතුහි පදෙහි වුත්තෙසුඅත්ථෙසු එකස්ස අත්ථස්ස සිද්ධියං ඉතරෙසම්පි සිද්ධිං අනුජානාති. තෙනාහ“යො වතුබ්බිධමොසං...පෙ.... පරිසුජ්ඣති”ති. කිං සන්දස්සෙතීති? යෙසං පාපධම්මානං බලවහාවෙන ඔසතරණාදි න සිජ්ඣති, තෙසං පට්ඨකං නිස්සන්දෙහවසෙනසන්දස්සනං. තෙනාහ“එවං සන්තෙපී”තිආදි.ඔසතරණන්ති ඔසතරණපට්ඨන්ති.අසද්දහන්තොති එවං පට්ඨජන්තොඉමායපට්ඨන්තියා ඔසං තරතීති න සද්දහන්තො.න පක්ඛන්දතීතිපක්ඛන්දනලක්ඛණාය සද්ධාය න උග්ගාට්ඨන්ති න ඔතරති.විත්තවොස්සග්ගෙනාති යථාකාමාවාරවසෙන විත්තස්ස වොස්සජ්ජනෙන.පමත්තොපමාදං ආපන්තො.තත්ථෙවාවාතිකාමෙසු එව.විසත්තත්තාලග්ගන්තා.වොකිණ්ණොති විසෙවිතො.තස්මාතිවුත්තස්ස වතුබ්බිධස්සපි අත්ථස්ස හෙතුහාවෙන පච්චාමසනං.තජ්ජපට්ඨකන්ති අස්සද්ධියාදීනං පට්ඨකං සද්ධාදීනංඔකාසත්තා.

එතායාති ගාථායං ඉමිනා පදෙනාතිසම්බන්ධො. සජ්ජුරිසසංසෙවො සද්ධම්මස්සවනං යොනිසොමනසිකාරොධම්මානුධම්මපට්ඨන්තීති ඉමෙසං සොතාපත්තිමග්ගාධිගමස්ස අභිගානං ආසන්තකාරණංසද්ධන්ද්‍රියන්ති ආහ“සොතාපත්තියභිගපදට්ඨානංසද්ධන්ද්‍රිය”න්ති. වුත්තඤ්ඤෙනං – “සද්ධාජාතො උපසඬකමති, උපසඬකමන්තො පයිරුපාසති, පයිරුපාසන්තො සොතං ඔදහති, ඔහිතසොතොධම්මං සුඤ්ඤාතී”තිආදි (ම. නි. 2.183, 432). දිට්ඨොසං තරති එතෙනාතිදිට්ඨොසතරණං,දිට්ඨොසස්ස තරණං. කාමඤ්ඤෙත්ථ “තරති ඔස”න්තිවුත්තං, වත්තමානසම්පෙපි පන වත්තමානං විය වොහරණං යුත්තං දිට්ඨොසස්සතිණ්ණභාවස්ස එකන්තිකත්තාති“සොතාපන්තඤ්ච පකාසෙතී”තිවුත්තං. එස නයො සෙසෙසුපි.

දිට්ඨිවිච්චිකිච්ඡාදිපටිපත්තන්තරායකරානං

පාපධම්මානංසමුච්ඡින්නත්තාසොතාපත්තො...පෙ.... අප්පමාදෙන සමන්තාගතො.

“සොතාපත්ති...පෙ.... කරති”ති එත්තකෙ වුත්තෙ සකිදෙව ඉමස්ස

ලොකස්සආගමනම්පි ගහිතං සියාති තන්තිවත්තන්තං“ආරාධෙත්වා...පෙ....

අවසෙස”න්ති වුත්තං. නනු “අවසෙස”න්ති වුත්තත්තා සොතාපත්තිමග්ගෙනඅතිශ්ණං
අනවසෙසං භවොසවත්ථු ගහිතමෙව සියාති? න, උපරි ද්විභි මග්ගෙහි තරිතඛිඛානංතෙසං
පරතො ද්විත්තං පහානවසෙන වුච්චමානත්තා. අපවාදවිසයම්පි පරිහරති – “එවං
එසාවොදනා අත්තනො විසයෙ න පතිට්ඨාති” ති. අනාදිකාලභාවත්තා කාමසඤ්ඤාය
කාමොසතරණං මහතාඑව වීරියෙන සාධෙතඛිඛන්ති ආහ“වීරියෙනා”ති.තතියං මග්ගං
ආරාධෙත්වා. කාමොසස්ස වත්ථුකාමොසවත්ථු,කාමගුණෙහි සද්ධිං සඛිබො
කාමභවො.කාමොසසඤ්ඤිතන්ති කාමොසසඛිඛානං. කාමනට්ඨෙත කාමො ව සො
දුක්ඛොවාතිකාමදුක්ඛං. අස්සාදනට්ඨෙත කාමො එව සඤ්ඤාතිකාමසඤ්ඤා, සඛිබොසො
සමුච්ඡින්නත්තා විගතා කාමසඤ්ඤා එතිස්සාතිවිගතකාමසඤ්ඤා. සඛිබොසං
රාගාදිමලානංමුලභුතත්තා සත්තසන්තානස්ස විසෙසතො මලීනසභාවාපාදනතො පරමං
උක්කංසගතං මලන්තිපරමමලං,අවිජ්ජා. තෙනාහ භගවා – “අවිජ්ජාපරමං මල”න්ති (ධ.
ප. 243).

පඤ්ඤාපදං ගහෙත්වාති යථාවුත්තංපඤ්ඤාපදං භදයෙ යපෙත්වා. තප්පසඛිගෙන
අත්තනො පටිභානෙන සඛිබෙහි වියඋග්ගහිතනියාමෙන.සඛිබත්ථෙචාති පඤ්චසුපි
යානෙසු.අත්ථයුත්තිපුච්ඡාති පඤ්ඤාදිඅත්ථසමධිගමස්ස යුත්තියාකාරණස්ස පුච්ඡා.
තෙනාහ“අයං ඡී”තිආදි.පඤ්ඤාදිඅත්ථං ඤත්වාතිපඤ්ඤාධන-කිත්ති-මිත්ත-
අභිසම්පරායසඛිඛානං අත්ථං සරූපතො සච්චපට්ඨෙධනිජ්ජාදනෙනඤාණෙන ජානිත්වා.
නනු එස ලොකුත්තරං සොතාපත්තිමග්ගඵලපඤ්ඤං තදධිගමුපායංලොකියපඤ්ඤඤ්ච
අභිභවිත්වා යීතො, සො කස්මා තත්ථ අත්ථයුත්තිං පුච්ඡතීති? සච්චමෙනං, උපරි පන
සමාධිස්ස යුත්තිං පුච්ඡතුකාමො පඤ්ඤාය සෙට්ඨභාවතො, තස්ස වච්ඡකදෙසෙනෙව
අධිගතත්තා තමෙව ආදිං කත්වා පුච්ඡති.“කායයුත්තියා”තිආදි අත්ථවණ්ණනං
අතිදිස්සති“එස නයොධනාදීසු”ති. තත්ථාපි අත්ථයුත්තිපුච්ඡාභාවො පන
“සඛිබත්ථෙචා”ති ඉමිනාවිභාවිතොති.

සද්ධාසුස්සුසාඅප්පමාදඋට්ඨානසඬ්ඛාතෙහිවතුහිකාරණෙහි.

කායසුවරිතාදිභෙදෙන ආජීවට්ඨමකසීලභූතෙන. සමථවිපස්සනාභූතෙන නිජ්ජරියායෙන
බොධිපක්ඛියෙ එව ගණ්හන්තො “අපරභාගෙ” ති ආහ. පරියායබොධිපක්ඛියා පන
විසෙසතො වුට්ඨානගාමිනි විපස්සනාකාලෙපිලබ්භන්ති. පුබ්බභාගෙති වා
තරුණවිපස්සනාකාලං. තතොපුබ්බසාධනඤ්ච සන්ධාය “අපරභාගෙ” ති පුනාහ, තතො
පරන්ති අත්ථො. ධම්මන්ති පටිපත්ති ධම්මං. න සද්ධාමත්තකෙනෙව පඤ්ඤං ලහතිති
යොජනා. යදි එවං කස්මා “සද්දහානො” ති වුත්තන්ති ආහ “යස්මා පනා” ති ආදි. කිං
වුත්තං භොතිති ආදිනා වුත්තමෙව අත්ථං විවරති. න කෙවලං
සුස්සුසාමත්තෙන පඤ්ඤාපටිලාභො, අථ බො අප්පමාදෙන පඤ්ඤං ලහතිති දස්සෙතුං
පාළියං “අප්පමත්තො විචක්ඛණො” ති වුත්තන්ති තදත්ථං
දස්සෙන්නො “එව” න්ති ආදි මාහ.

ඉදානි සද්ධාදීනං පඤ්ඤාපටිලාභස්ස තංතං විසෙස පච්චයානි නීහරිත්වා
දස්සෙතුං “එව” න්ති වුත්තං. සුස්සුසායාති සොතුකාමතාය. සා
අත්ථතො උපසඬ්ඛිකමනාදි. පඤ්ඤාධිගමුපායන්ති පරියත්ති ධම්මමාහ.
තෙනාහ “සුණාති” ති. ගහිතං න පමුස්සති, සති අවිජ්ජවාසලක්ඛණො හි අප්පමාදොති. න
කෙවලං යාථා වතො ගහණකොසල්ලමෙව විචක්ඛණතා, අථ බො යාථා වතො
පඤ්ඤාසම්පවෙධනඤ්චාති ආහ “විත්ථාරිකං කරොති” ති. ඉදානි පඤ්ඤාපටිලාභහෙතුං
මත්ථකං පාපෙත්වා දස්සෙතුං “සුස්සුසාය වා” ති ආදි වුත්තං. අත්ථමුපපරික්ඛතිති
සුතකතානං ධම්මානං පාළි අත්ථුපපරික්ඛාපුබ්බකං රූපාරූපවිභාගං පරමත්ථං
සලක්ඛණතො සාමඤ්ඤලක්ඛණතො ච උපපරික්ඛති වීමංසති. අනුපුබ්බෙනාති එවං
ඤාතපරිඤ්ඤං පත්වා තීරණපරිඤ්ඤාය තතො අනුක්කමෙන තීරණපරිඤ්ඤං
පහානපරිඤ්ඤඤ්ච මත්ථකං පාපෙත්තො මග්ගජ්ජපිපාටියා පරමත්ථසච්චභූතං නිබ්බානං
සච්ඡිකරොති.

ඉමානි සද්ධාදීනි චත්තාරි කාරණානි මත්ථකං පාපෙත්වා දස්සෙන්නො
ආහ “දෙසකාලාදීනි අභාපෙත්වා” ති. යස්මිං දෙසෙයස්මිං කාලෙ යෙ ව සභායකෙ
නිස්සාය යං කිච්චං තිරෙනබ්බං, තානි දෙසකාලාදීනි අනතික්කමිත්වා අත්තනො
අභිවුඩ්ඪිං ඉච්ඡන්තෙන “අයං නාම දෙසො, යත්ථාහං එතරහි වසාමි, අයං කාලො, ඉමෙ
මිත්තා, ඉමෙ අමිත්තා, ඉමෙ ආයවයා, අහඤ්ච එදිසොජාති-කුල-පදෙස-බලභොග-

පරිවාරාදීහි, තං කිච්චං ඉදානි ආරද්ධබ්බං, ඉදානිනාරද්ධබ්බං’න්ති සබ්බං උපපරික්ඛිත්වා පටිපජ්ජිතබ්බං. එවං පටිපජ්ජන්තො හිලොකියස්ස ධනස්ස පටිරූපාධිගමුපායං කරොති නාම. ලොකුත්තරස්ස පන සීලවිසොධනාදිවසෙනවෙදිතබ්බං. වහිතබ්බහාවෙන ධුරො වියාති ධුරො, භාරො. ඉධ පන ධුරසම්පග්ගහොඋත්තරපදලොපෙන ධුරො, වීරියං. සො සාතිසයො එතස්ස අත්ථිතිධුරවා. “උට්ඨාතා”ති පදෙන කායිකවීරියස්ස වක්ඛමානත්තා “වෙනසිකවීරියවසෙනා”ති

විසෙසිතං. අනික්ඛිත්තධුරොධොරය්භභාවතො. තිණා හියොයාන මඤ්ඤතීති තිණං විය පරිභවන්තො අතිභුයා වත්තතීති අත්ථො. ආදිනා නයෙනාති එත්ථ ආදි-සද්දෙන –

“කරං පුරිසකිච්චානි, සො සුඛා න විභායති; (දී. නි. 3.253);
 “න දිවා සොජ්ජසීලෙන, රත්තිමුට්ඨානදෙස්සිනා;
 නිච්චං මත්තෙන සොණ්ඨෙන, සක්කා ආවසිතුං සර”න්ති ව. (දී. නි. 3.253); –

එවමාදීනං සඨිගහො. අසිථීලපරක්කමො අනලසභාවතො. එකමුසිකායාති එකාය මතමුසිකාය. නචිරස්සෙවාති වතුමාසබ්භන්තරෙයෙව. වතුසතසහස්සසඨිබං චූළන්තෙවාසී වියාතිකාකණ්ඨකඨිඨකභාපණ-සොළස-කභාපණ-වතුචීසති-කභාපණ-සතභරණක්කමෙන ද්වෙ සතසහස්සානි, චූළකමභාසෙට්ඨිනො ධිතුලාභවසෙන ද්වෙ සතසහස්සානිති එවං වතුසතසහස්සසඨිබං ධනං එකමුලෙන යථා චූළන්තෙවාසී චින්දි, එවං අඤ්ඤොපි පතිරූපකාරී ධුරවා උට්ඨාතාචින්දනෙ ධනං. අයඤ්ච අත්ථො චූළකසෙට්ඨිජාතකෙන දීපෙතබ්බො. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“අජ්ජකෙනපි මෙධාවී, පාහතෙන විචක්ඛණො;
 සමුට්ඨාපෙනි අත්තානං, අණුං අග්ගිංව සන්ධම”න්ති. (ජා. 1.1.4);

වත්තං කත්ථාති අධිට්ඨානවත්තං කත්ථා. “සච්චවාදී භූතවාදී”ති කිත්තිං පජ්ජොතිති යොජනා. ඉච්ඡිතපත්ථිතන්ති යෙහි මිත්තං ඉච්ඡති, තෙහි ඉතරං පත්ථිතං. මිත්තානි ගන්ථතීති මිත්තභාවං සටෙති. දානස්ස පියභාවකරණතො “දදං පියො භොතී”ති චුත්තං. යං දානං එකන්තතො මිත්තභාවාවහං, තං දස්සෙන්තො “දුද්දදං වා දදං තංගන්ථතී”ති ආහ. දදන්ති ව ලක්ඛණවචනමෙතන්ති ආහ “දානමුඛෙන වා”ති ආදි.

ආලවකස්ස අජ්ඣාසයානුරූපංගහට්ඨවසෙනවිස්සජ්ජෙත්තො. සද්ධා එතස්ස අත්ථිති සද්ධො, තස්සසද්ධස්ස. සරමෙසිනොති සරාවාසසඬ්ඛානං සරං එසන්තස්ස. සරාවාසසන්තිස්සිතත්තා “සර”න්ති කාමගුණා වුච්චන්තිති ආහ“පඤ්ච කාමගුණෙ”ති. “එතෙ චතුරො ධම්මා”ති ආදිනා ගහිතාඅනන්තරගාථාය වුත්තධම්මා එවාති දස්සෙත්තො“වුත්තජ්ජකාරංසච්ච”න්ති ආදිමාහ. තත්ථ “ඉමෙ කුසලා, ඉමෙ අකුසලා”ති ආදිනා තෙ අත්ථෙයාථාවතො ධාරණතො උපධාරණතොධම්මො. සඤ්ඤා විත්තවෙතසිකානංධාරණං, අච්චිජෙදතො සන්ධාරණතො කුසලසන්තානං ධාරෙතීතිධිති, වීරියං. චජති එතෙනාතිවාගො, දානං. පච්චයවෙකල්ලතො එලුප්පාදනසමත්ථතාවසෙනසන්ති.

අඤ්ඤෙපීති ඉතො යථාවුත්තධම්මසමුදායතොඅඤ්ඤෙපි ධම්මා යදි සන්ති, තෙ ධම්මෙ පුච්ඡස්සුති. කිලෙසෙ, කායවාචාදිකෙ වාදමෙතීතිදමො, පඤ්ඤා. උට්ඨහති උස්සහති එතෙනාති උට්ඨානං, වීරියං. එත්ථාති එතිස්සා පුච්ඡාය. සද්ධිත්තිසඬ්ඛෙපතො භාවත්ථපදානං ඛන්ධනෙන සහ. එකමෙකං පදන්ති පඤ්ඤාදිකමෙකෙකං පදං. “පඤ්ඤා ඉමස්මිං යානෙ පඤ්ඤාති ධම්මොති ච ආගතා”ති ආදිනා පඤ්ඤාදි අත්ථස්ස උද්ධරණං අත්ථුද්ධාරො. තස්ස තස්ස අත්ථස්ස “පඤ්ඤා පජානනා”ති ආදිනා (ධ. ස. 16) වෙච්චනපදානං උද්ධරණං පදුද්ධාරො. පජානාතීති පඤ්ඤා, ධාරෙතීති ධම්මො, දමෙතීති දමොති එචං පදස්ස කථනං පදවණ්ණනා.

අජ්ජාති වා එතරහි. යථාවුත්තෙන පකාරෙනාති “සද්දහානො අරහත”න්ති ආදිනා වුත්තජ්ජකාරෙන. සච්චසම්පට්ඨවෙධාවගහණං වා යථාවුත්තෙන පකාරෙන දිට්ඨසච්චතාය ඉධලොකපරලොකත්ථං යාථාවතො ජානන්තො. එචඤ්ච යක්ඛො සත්ථු දෙසනානුභාවසිද්ධං පඤ්ඤං පුච්ඡනෙන අත්තනො පටිලාභසම්පත්තිං විභාවෙත්තො “කථංසු ලහතෙපඤ්ඤ”න්ති ආදිමාහාති ආචරියා. සම්පරාසිකොති එත්ථච-සද්දො ලුත්තනිද්දිට්ඨො, තෙන “දිට්ඨධම්මිකො වා”ති අයමත්ථො වුත්තො එවාති දස්සෙත්තො “යො අත්ථො...පෙ.... දස්සෙති”ති ආහ. අරියති ඵලං එතස්මාති අත්ථො, කාරණං. විචක්ඛණෙස පයොජනතාය.

තස්ස ඤාණස්සාති තස්ස අත්ථස්ස ආවිභාවනස්ස ඤාණස්ස. ගුණවිසෙසෙහි ව සදිසස්සපි අඤ්ඤස්ස අභාවනො අග්ගදක්ඛිණෙයො ඛුද්ධොභගවා. තෙනාහ -

“නයිමස්මිං ලොකෙ පරස්මිං වා පන,
ඛුද්ධෙන සෙට්ඨොව සමොව විජ්ජති;
ආහුනෙය්‍යානං පරමාහුතිං ගතො,
පුඤ්ඤත්ථිකානං විපුලඵලෙසින” න්ති. (වි. ව. 1047);

සහිතපටිපත්තින්ති පඤ්ඤාසඬගාහිකං අත්තනො පටිපත්තිං. සුන්දරා බොධි සුබොධි,
ඛුද්ධස්ස සුබොධි ඛුද්ධසුබොධි, සා ඵවඛුද්ධසුබොධිතා. ධම්මස්සවනත්ථං
සන්තිපතිතදෙවතාහිසඬසුට්ඨසාධුකාරසද්දුට්ඨානඤ්ච.

සතපුඤ්ඤලක්ඛණන්ති සතසහස්සකප්පෙ පුඤ්ඤසම්භාරස්ස කතත්තා තෙසං
පුඤ්ඤානං වසෙනසතපුඤ්ඤලක්ඛණං අනෙකපුඤ්ඤනිබ්බත්තලක්ඛණං.
අහිනන්දියතාය සබ්බෙහි අඬගෙහිසමුපෙතං සමන්තාගතං. කතපුඤ්ඤභාවං
බ්‍යඤ්ඤජන්ති බ්‍යඤ්ඤජනානි, අඬගපච්චඬගානි. තෙසං
පරිපුණ්ණත්තාපරිපුණ්ණබ්‍යඤ්ඤජනං. තං යක්ඛො...පෙ.... පුරෙසීති ගාථාපුරණත්ථමෙව
හිභගවා තථාරුපානි අකාසි. අබ්‍යාධිතානි අරොගා. “අබ්‍යාධිතා” තිකෙවි පයන්ති,
සයසන්තාසරහිතානි අත්ථො.

“හත්ථයො” ති වත්තබ්බෙ “හත්ථකො” තිචුත්තං. ආලවිනගරන්ති
ආලවිනගරවාසිනො වදති. හවති හිතත්‍රට්ඨතාය තං-සද්දො යථා “ගාමො ආගතො,
මඤ්චා උක්කුට්ඨිං කරොන්ති” ති. එකකොලාභලෙන වත්තමානෙන.

සම්පිණ්ඩිත්වාති සන්තිපතිත්වා. කාමං සම්භාරො තෙන කතොති නත්ථි, යුද්ධත්ථං
පන බහුසො උස්සාහස්ස කතත්තා “යුද්ධමාදිං කත්වා” ති චුත්තං. තමෙව ආලවකසුත්තං
කට්ඨිතස්සාඵවදෙසනාය සන්තිපතිතපරිසාය සප්පායත්තා. තෙනාහ “කථාපරි...පෙ....
අභොසි” ති. වතුහි වත්ථුහිති වතුහි සඬගභවත්ථුහි. පරිසන්ති අත්තනො
පරිසං. “ඉතරඤ්චා” තිපි වදන්ති.

ආලවකසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.